Ludas Matyi

1 1946 FORINT

II. évfolyam, 32. (64.) szám. SZATIRIKUS HETILAP Budapest, 1946 augusztus 18.

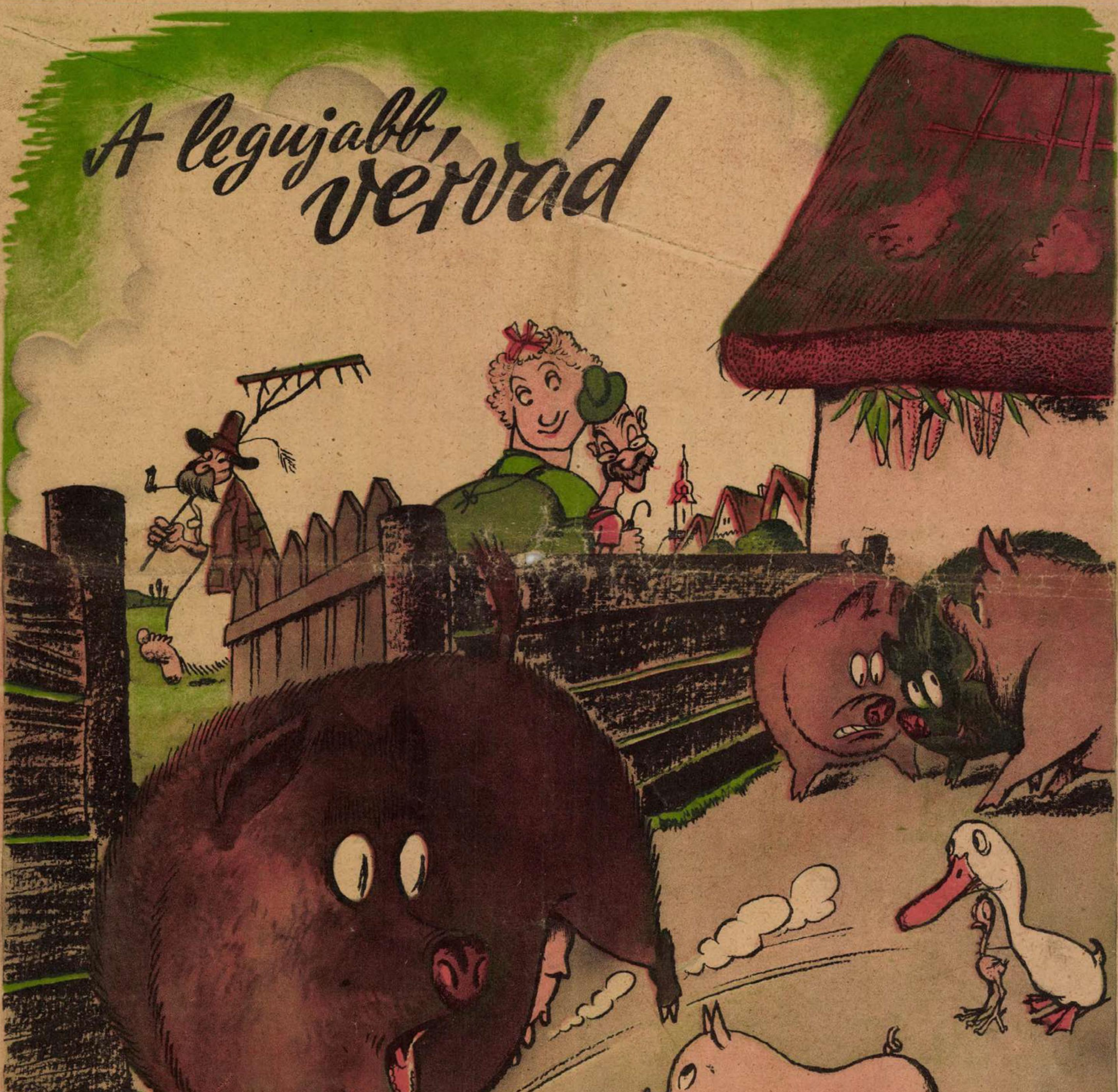

A legujabb vérvád

– Ki ne menj gyermekem az utcára, mert a keresztények kolbászt csinálnak belőled!

KABINETKÉPEK

a részleges kormányválságról

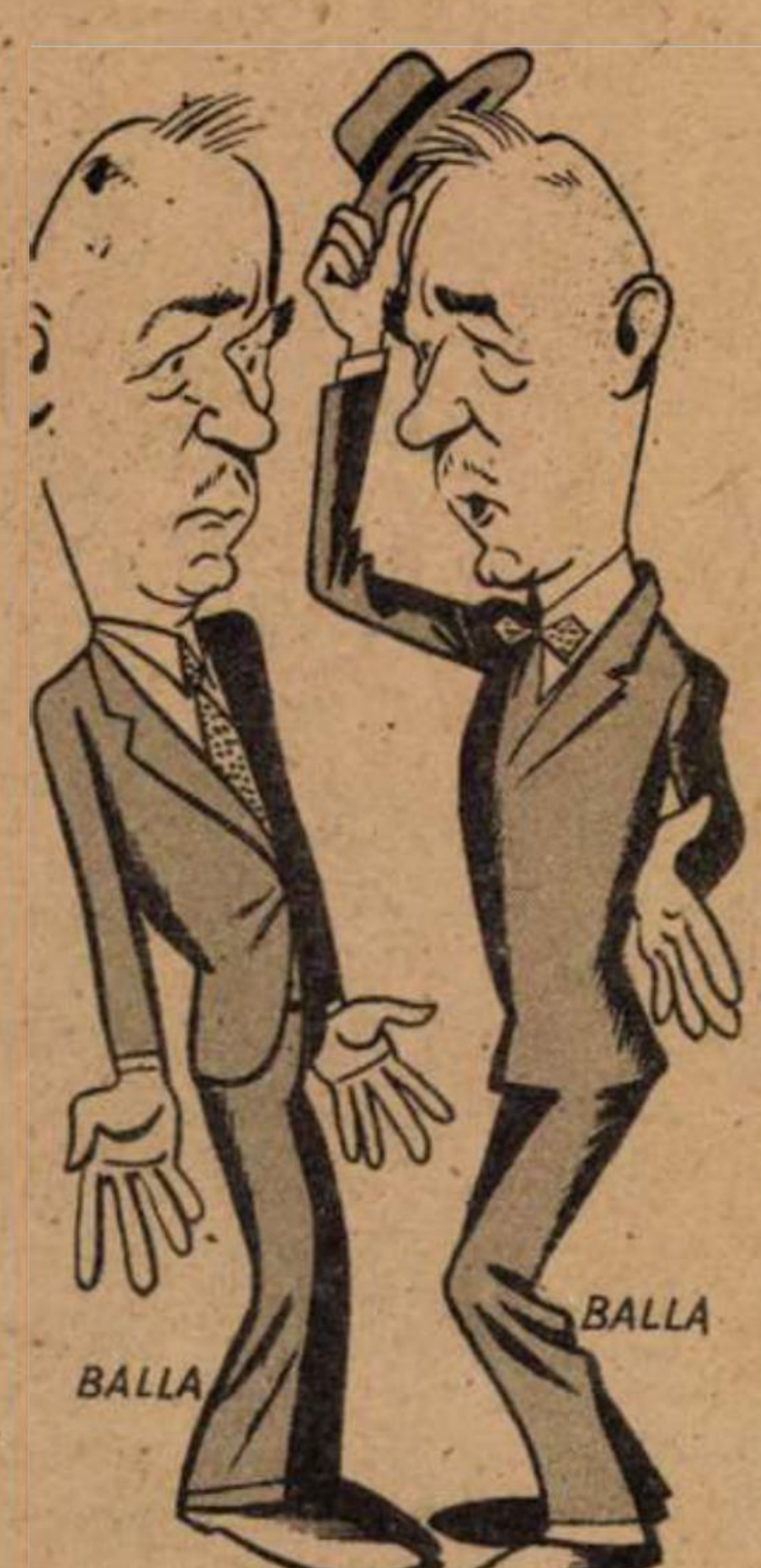
BALLA
BALLA

Balla Antal: Maga a tájékoztatásügyi miniszter?
Balla Antal: Igen.
Balla Antal: Akkor tájékoztasson, hogy hova menjek, ha megbuktam...

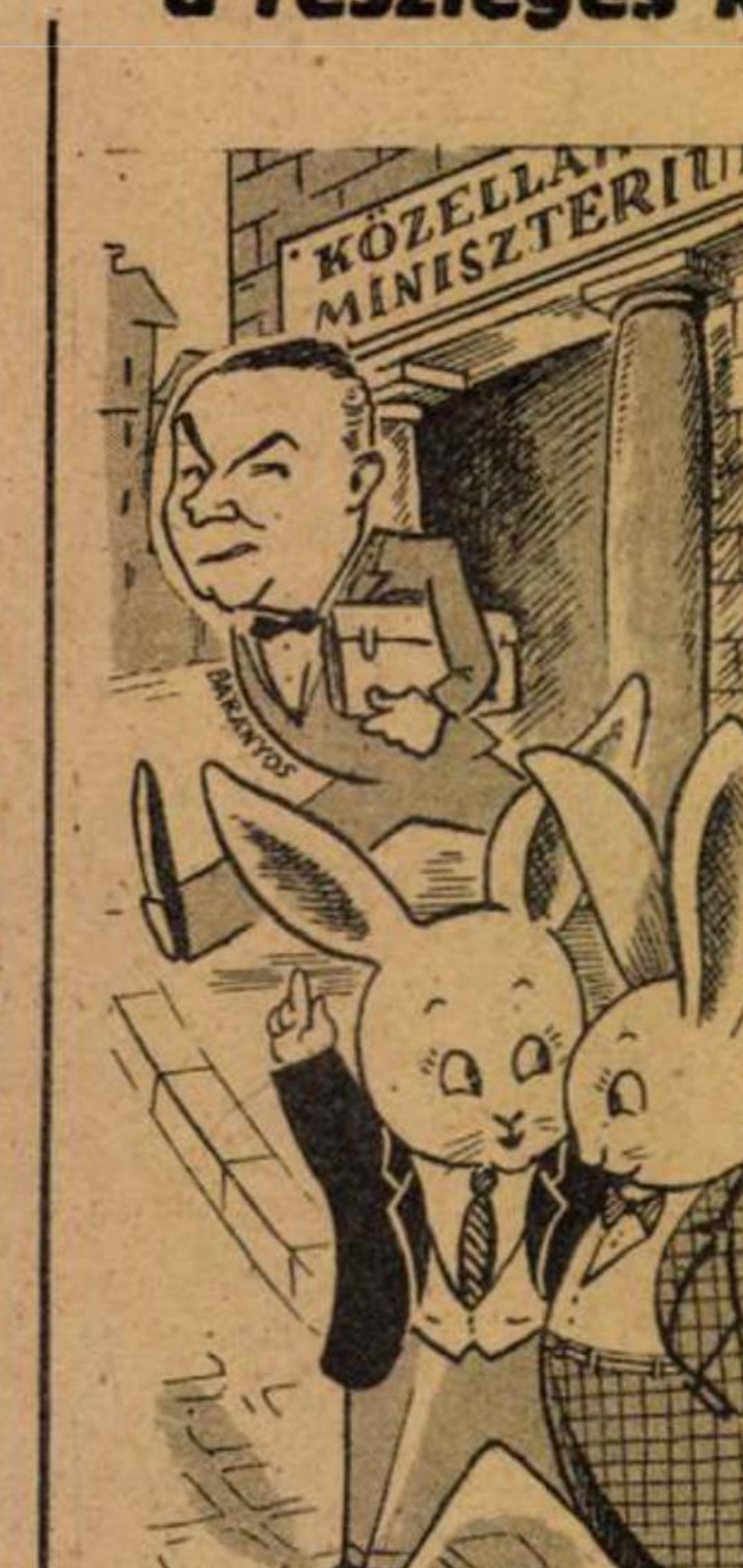
KÖZELLÁTÁSI MINISZTERIUM
BÁRÁNYOS

— Látod, Tapsi, megy a Bárányos!

— Ügy kell neki, Füleském! Nem lehet bennünket büntetlenül kinyírni!

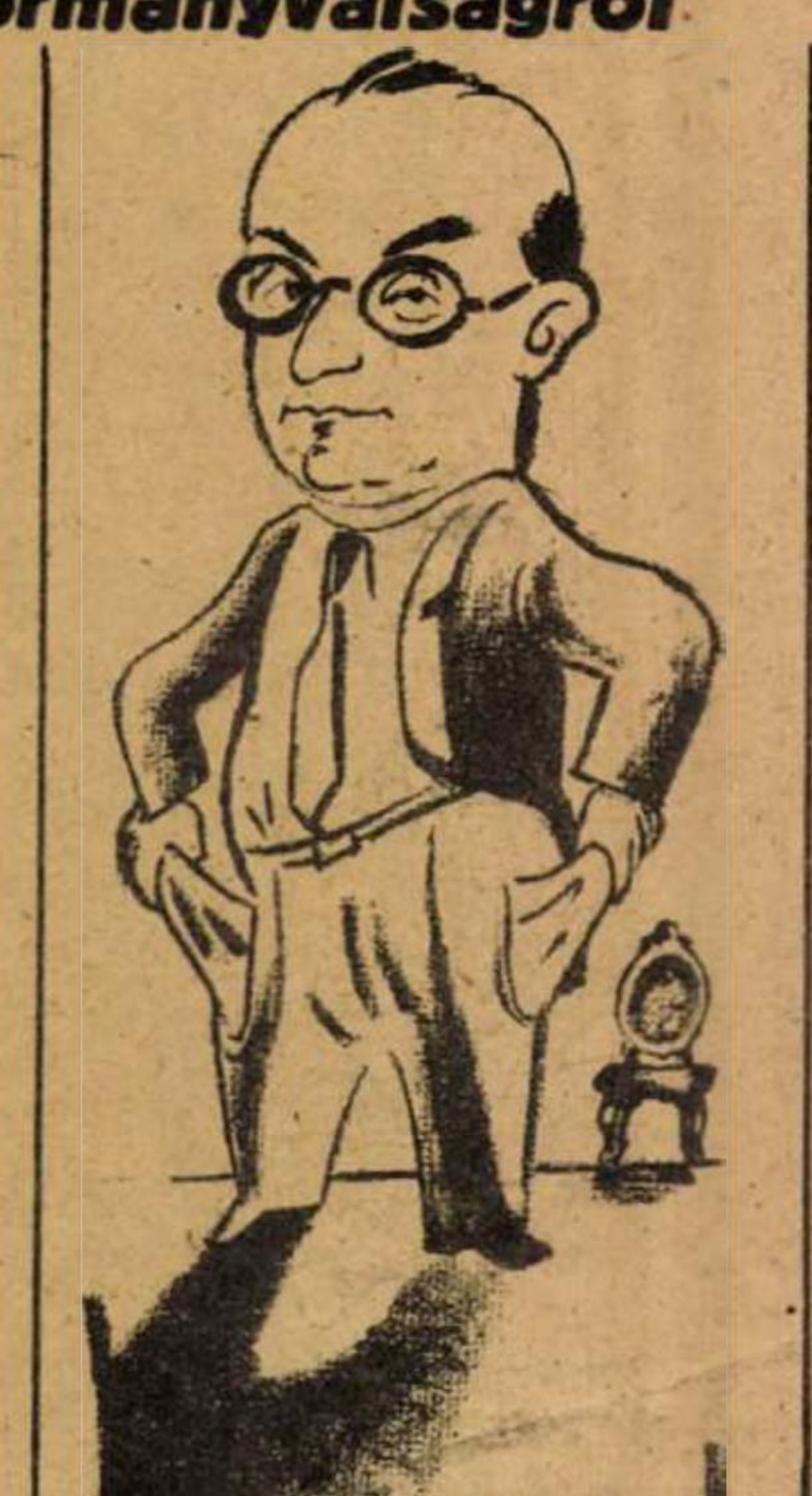

GORDON FERENC: Tyű, az áldóját! Most vesztem el a tárcámat, amikor már forint is van benne...

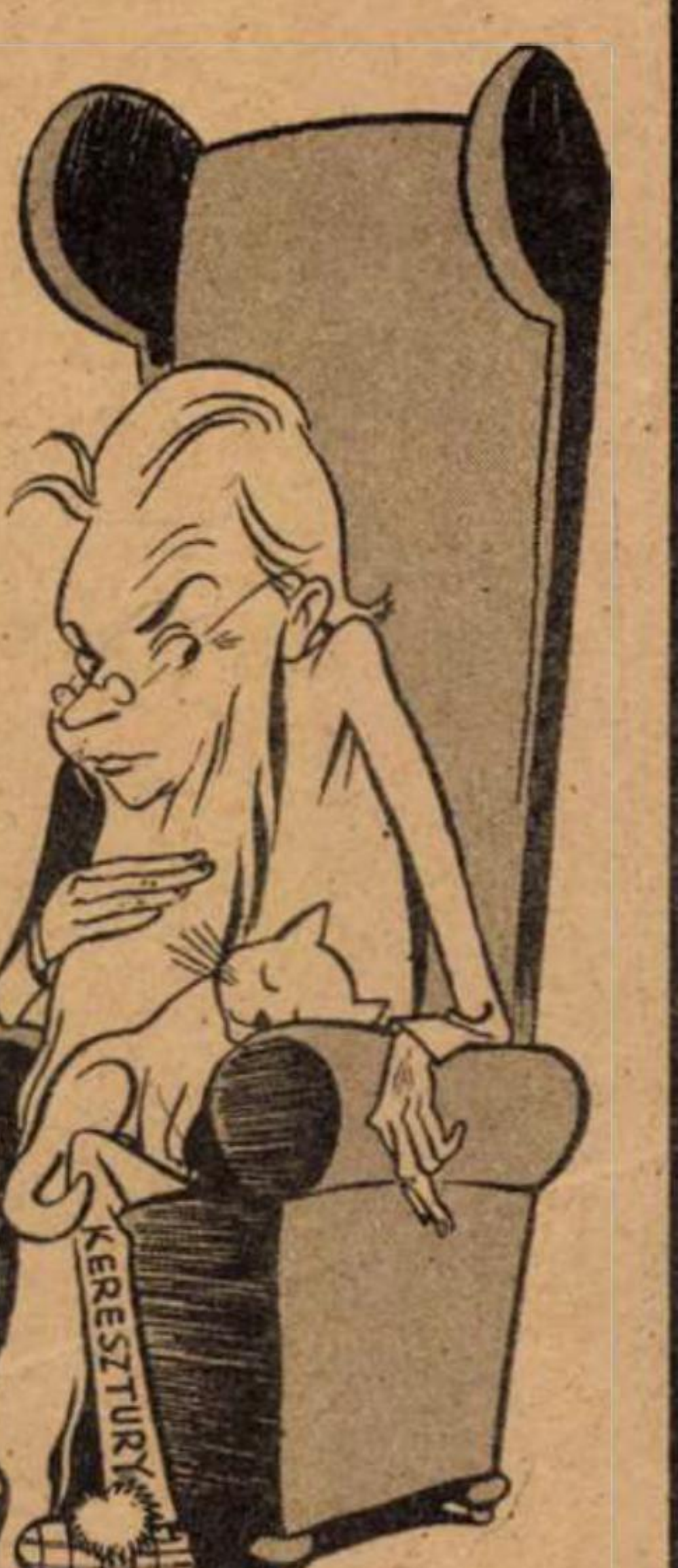
KERESZTURY

Keresztury Dezső: Én vagyok a haladó miniszterek közt az egyetlen maradi...

Mit szólsz hozzá kérlekalásan

hogy milyen bizonytalan helyzetet teremtett ez a stabilizáció?

— Ezt nem értem kérlekalásan...

— A stabilizáció a legnagyobb bizonytalanságba döntötte a magunkfajta úriembereket. Nyakunkon a...

— Kötél?

— Az a kisebbik baj volna kérlek. Attól megvéd bennünket a NOT. Nyakunkon a Forintvédő Bizottság. Minden lépésünket figyelik. A mult héten letartóztatták Almássy Pali grófot.

— Miért?

— Egy halálozási hírt közölt ismerőseivel.

— Miféle halálozási hírt?

— Azt mondta: „meghalt a forint."

— És kit rémisztett ezzel?

— Tulajdonképpen senkit, mert rögtön megnyugtatta hallgatóságát, hogy „ez tulajdonképpen jó, mert ezzel a rendszerrel úgysem lehet együtt dolgozni".

— És ezért a kis durcáskodásért letartóztatták?

— Le. Hát nem tűrhetetlen ez? Egy kilencágú korona viselőjét bevinni a toloncba?

— Remélem, a Forintvédő Bizottságok megalakulását követni fogja a koronavédő bizottságok megalakítása és azok megvédik ezt a kilencágúkoronás derék grófot.

— Ebben reménykedem én is. Meg aztán kérlek, most már nem olyan veszélyes az az internálás, mint azelőtt. Hallom, rövidesen feloszlatják az internálótáborokat.

— Miskolcon már ki is engedték az internáltakat.

— Mikor?

— A multkori zavargás után. Nem hallottál róla?

— De igen. Sajnos azóta már Pesten is voltak kilengések.

— Miért sajnos?

— Mert ezúttal fordítva történt: a hatóságok követték el a kilengéseket. Egymásután internáltak olyanokat, akiket a NOT szabadlábra helyezett.

— Szörnyű. Ha így megy, milyen sors vár a kunmadarasi vádlottakra? Mit saccolsz, kérlek, mit fognak kapni?

— Amnesztiát. De ez a minimum.

— No és gondolod, prímásunk ezekután felemeli szavát az antiszemitizmus feltámasztása ellen?

— Sokkal jobban támogatja a stabilizációt semhogy ezt megtegye. A legjobb akarattal sem emelheti fel a szavát.

— Miért kérlek?

— Stabilizációban tilos mindenfajta emelés... Na szervusz kérlekalásan.

A 7 legjellemzőbb vicce

— Mi az, Pamacs úr, maga még mindig Pesten van? Azt hallottam, hogy kivándorol.

— Igen, igen, a hajójegyem már megvan. De még nincs pénzem villamosra a Déli vasútig.

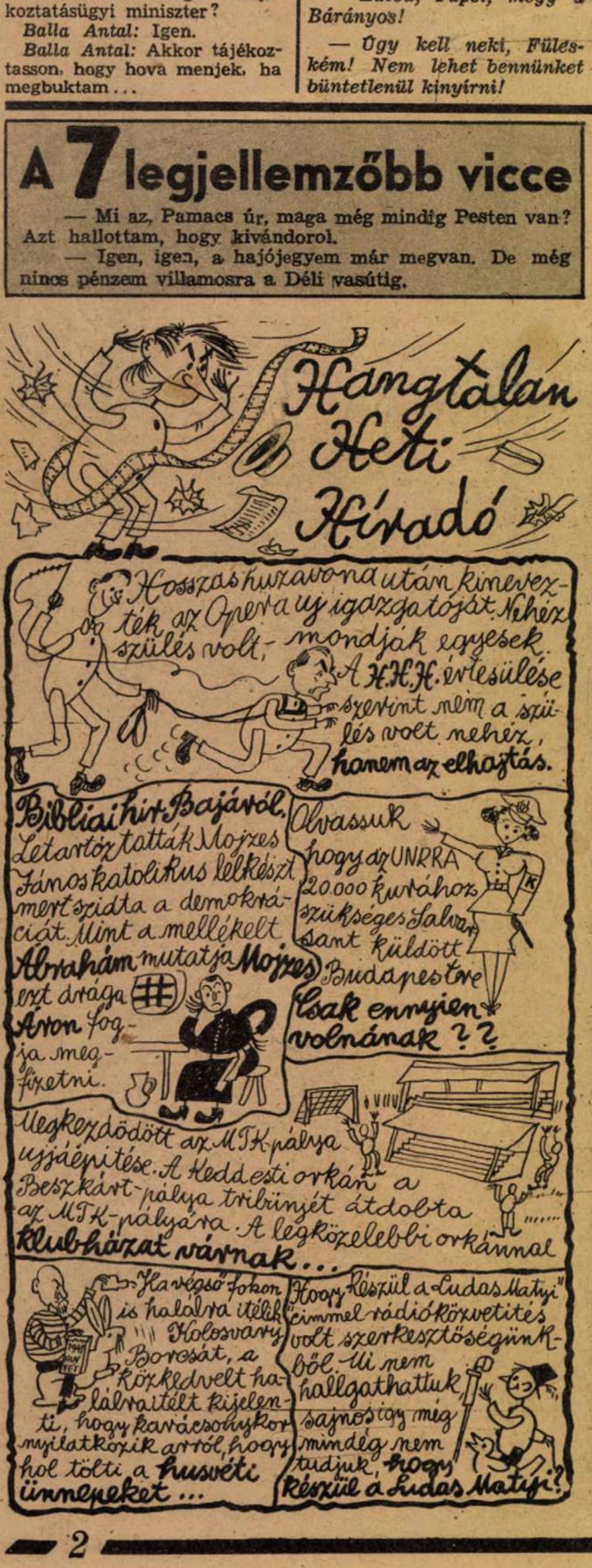
Hangtalan Heti Híradó
Hosszas huzavona után kinevezték az Opera uj igazgatóját. Nehéz szülés volt, – mondják egyesek. A H.H.H. értesülése szerint nem a szülés volt nehéz, hanem az elhajtás.
Bibliai hir Bajáról. Letartóztatták Mojzes János katolikus lelkészt mert szidta a demokráciát. Mint a mellékelt Ábrahám mutatja Mojzes ezt drága Áron fogja megfizetni.
Olvassuk hogy az UNRRA 20.000 kurvához szükséges Salvarsant küldött Budapestre. Csak ennyien volnának??
Megkezdődött az MTK-pálya ujjáépitése. A keddesti orkán a Beszkárt-pálya tribünjét átdobta az MTK-pályára. A legközelebbi orkánnal klubházat várnak...
Ha végső fokon is halálra itélik Kolosváry Borsát, a közkedvelt halálraitélt kijelenti, hogy karácsonykor nyilatkozik arról, hogy hol tölti a husvéti ünnepeket...
„Hogy Készül a Ludas Matyi" cimmel rádióközvetités volt szerkesztőségünkből. Mi nem hallgathattuk, sajnos igy még mindég nem tudjuk, hogy Készül a Ludas Matyi?

Gimnáziumi vendéglő

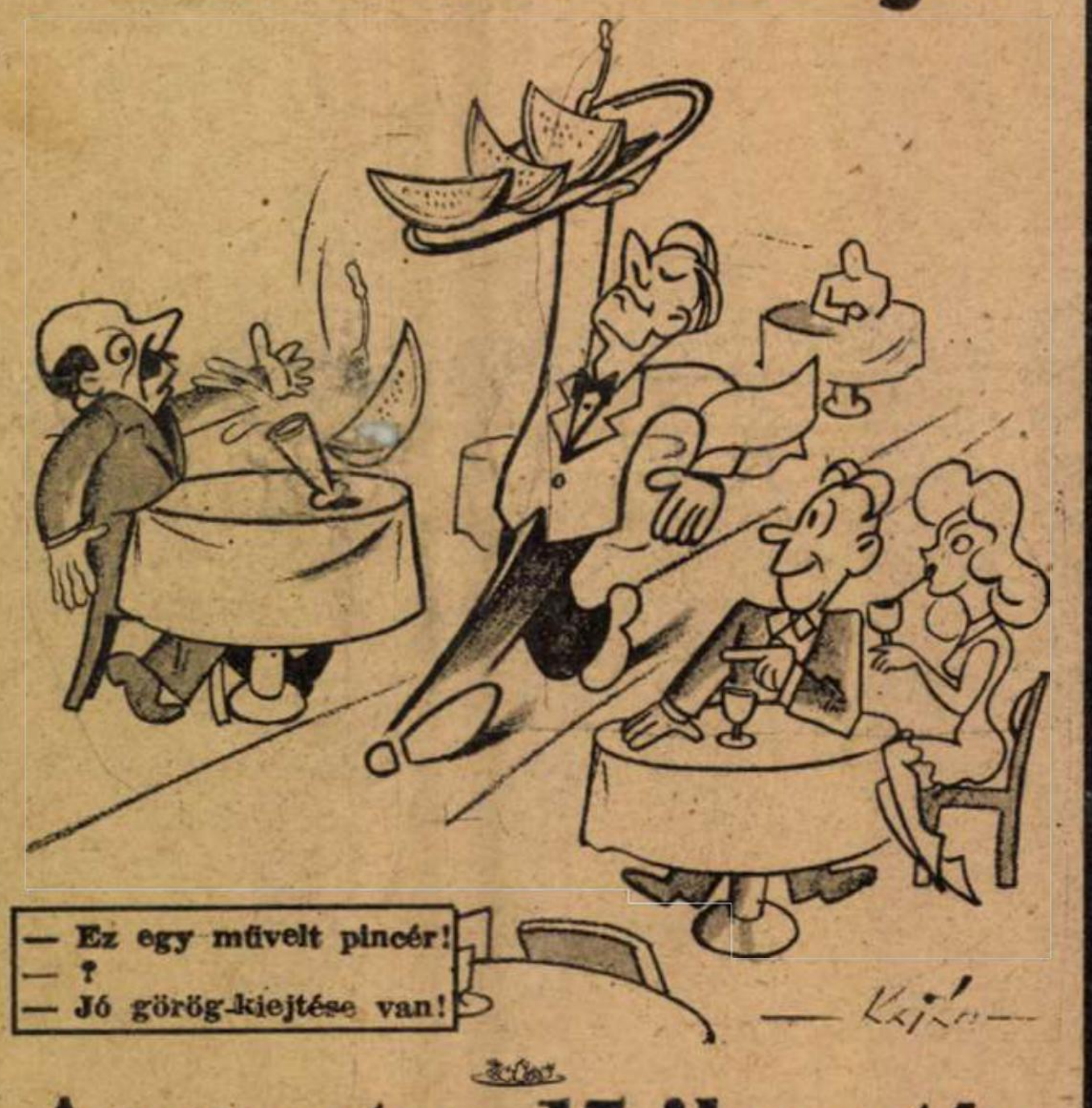

— Ez egy művelt pincér!
— ?
— Jó görög-kiejtése van!

Augusztus 15-ike után

— Öreg vagyok, beteg vagyok, uram. Elhatároztam, hogy öngyilkosságot követek el.
— Méreggel?
— Nem. Dollárral.

JEGYESEK

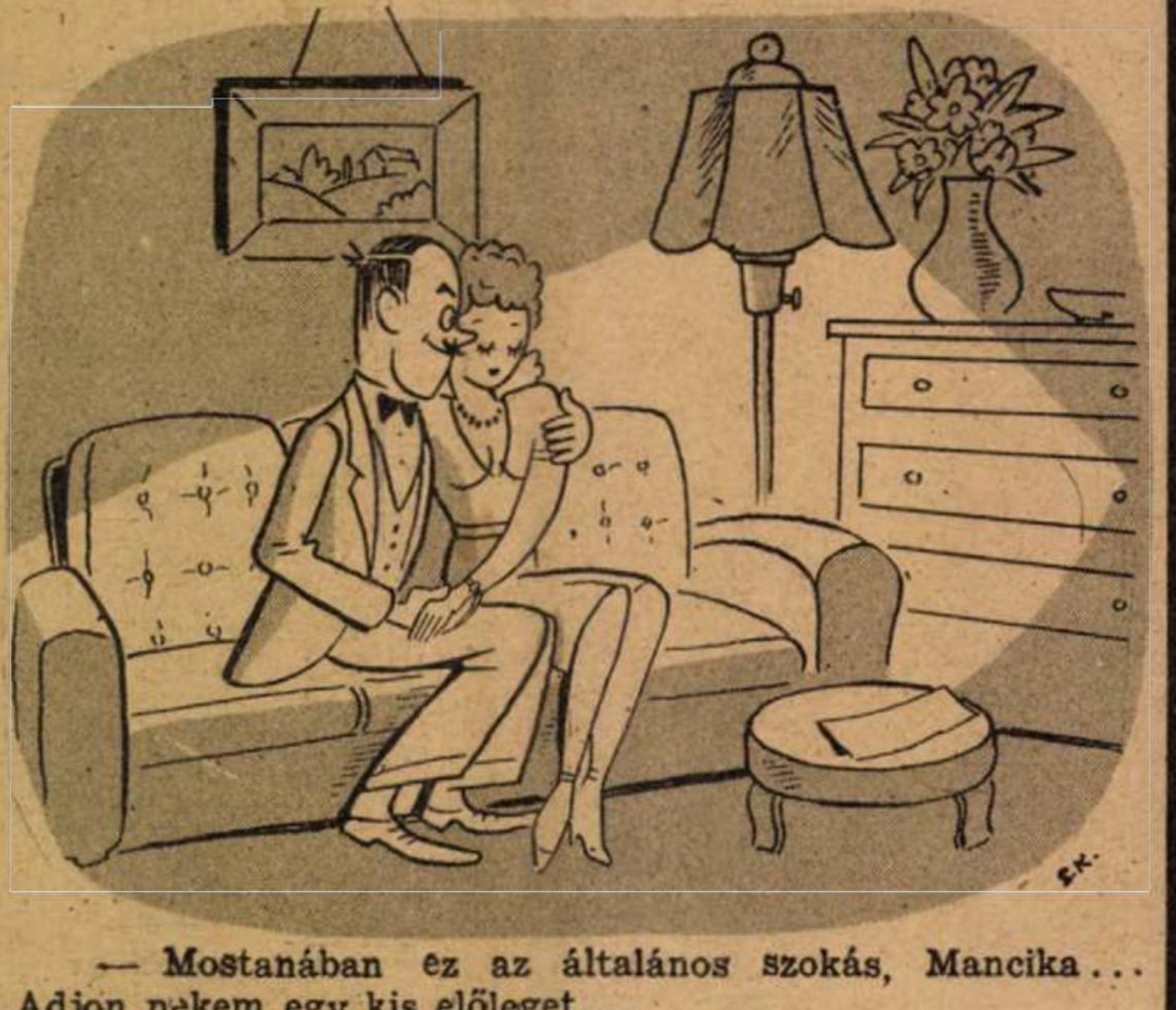

— Mostanában ez az általános szokás, Mancika... Adjon nekem egy kis előleget...

Nem érdekes?

— Kérlek, ez igazán különös... Pesten az emberek jobban szeretik a dinnyét, mint a füstölt-kolbászt.
— Miből gondolod?
— Nem látod, hogy mindenki dinnyét eszik?

Romeo és Julia

Olvastam az egyik lapban, hogy a Nagy Színház első őszi darabja valószínűleg a Romeo és Júlia lesz. Nem biztos, csak valószínűleg. Ha kapnak egy jobb darabot, akkor, persze, azt mutatják be. Legalább is így okoskodtam a hírecske olvastára. Ám szerencsémre találkoztam Göbicze Tiborral, ezzel a régi és kitűnő színházi szakemberrel, a Nagy Színház művészi vezetőjével, aki egyben a Színházkultúra című folyóirat főszerkesztője, a Színművészeti Akadémia levelezőtagja stb. stb. Ez a Göbicze aztán megsúgta nekem, mitől függ Romeo és Júlia.

— Kérem — mondta és noteszában lapozgatott —, ha vasárnap délután Ihajlárom Klimschával befut a negyedik futamban, akkor Romeo és Júlia a nyitódarabunk. Ha Ihajlárom nem fut be, akkor egy zenés vígjátékkal nyitunk, amelynek alapötletén most gondolkozik Szeméth Pál, a kitűnő szerző. A darab egyébként már kész van, csak — mondom — az alapötlete hiányzik.

— És mondanivalója van a darabnak?

— Azt a kritikusok utólag belemagyarázzák. De remélem, hogy mégis Romeoval nyitunk. Ihajlárom a tegnapi tréningben remekül futott.

— Dehát mi köze Ihajláromnak Shakespeare-hez? — kérdeztem kérdőjellé görbülve.

— Nagyon egyszerű. Nem titok, hogy a színház tőkése Pupinszky Ottó terménynagykereskedő. Pupinszky barátnője Feledy Marion, aki Ficzek Mariska néven a pesti társaságok kedvence volt. Ha Ihajlárom befut, akkor Pupinszky nyer egy csomó pénzt és ő dirigál a színházban. Ez esetben Romeo és Júliát játsszuk, Ficzek Mariskával a főszerepben. Ha viszont Pupinszky leég, akkor Szeméth Pál ad pénzt és akkor az ő darabját mutatjuk be. Mondanom sem kell, hogy mindkét esetben csakis a művészi szempontokat tartom szem előtt. Ezzel tartozom a magyar színházi kultúrának.

Megtudtam, hogy Pupinszky a Marabu-eszpresszóban szokott üldögélni délutánonkint. Felkerestem, hogy nyilatkozatot kérjek tőle lapom, a Színházi Kurir részére. Félretette a turflapot és szívesen állt rendelkezésemre.

— Amikor a Nagyszínház vezetésére vállalkoztam — mondta — nem üzleti érdek vezetett. Azt a magyar színházi kultúrát akarom alázatosan szolgálni, amely egykor Blahánét és másokat adott a világnak. Programmom röviden, de mindent kifejezően: Shakespeare. Elsőnek Romeo és Júliát akarjuk előadni. Hosszas keresés után a hálószobámban végre találtam egy fiatal színésznőt, Júlia szerepére. Meglepetés lesz!

— Kérem — mondtam —, én évek óta nem voltam itthon... Elmondaná, miről is szól ez az izé... Romeo...

Köhécselt és gyanakodva nézett rám:

— Hát nézze... Nem szívesen mondom el előre a tartalmát. De annyit elárulhatok, hogy csuda egy grimbusz.

— Heppiend?

— Ezen még gondolkozunk. A darab — ha jól informáltak — eredetileg nem heppiendes. Bár Romeo szereti Júliát és Júlia is bele van esve Romeoba, mégis meghalnak. Alighanem modern felfogásban fogjuk játszani, heppienddel. Ezt majd még átbeszélem Göbiczével. És legyen szíves írja még meg azt is, hogy a vezetésem alatt álló színház az igazi művészet hajloka lesz. Ha lenne szíves így: hajloka... igen?

Három nappal e beszélgetés után, hétfőn délben a villamoson találkoztam Göbicze Tiborral.

— Nos? — kérdeztem — mivel nyitnak?

— Ihajlárom leégett — felelte.

— Nofene.

— Pupinszky megvált a színháztól. De, persze, emiatt nem állunk le. Sikerült megnyernünk gazdasági igazgatónak özvegy Bruckbauer Gusztávnét, a Magyar Lámpabélszövőde tulajdonosát... Méltóságos asszonyom, engedje meg....

A méltóságos asszony ott állt mellettem. Bemutatkoztam és megkértem, nyilatkozzék lapom, a Színházi Kurir részére.

— Régi színházi családból származom. Boldogult uramnak negyven éven át volt operabérlete, ott szívtam magamba a színházi kultúrát. Programom röviden és mindent kifejezően: Shakespeare. Úgy, ahogy terveztük, Romeo és Júliával nyitunk.

— És a szereposztás, méltóságos asszonyom?

Diszkréten elpirult:

— Nem tudom. Egyelőre csak Romeónk van.

Tabi László

Igy történt...

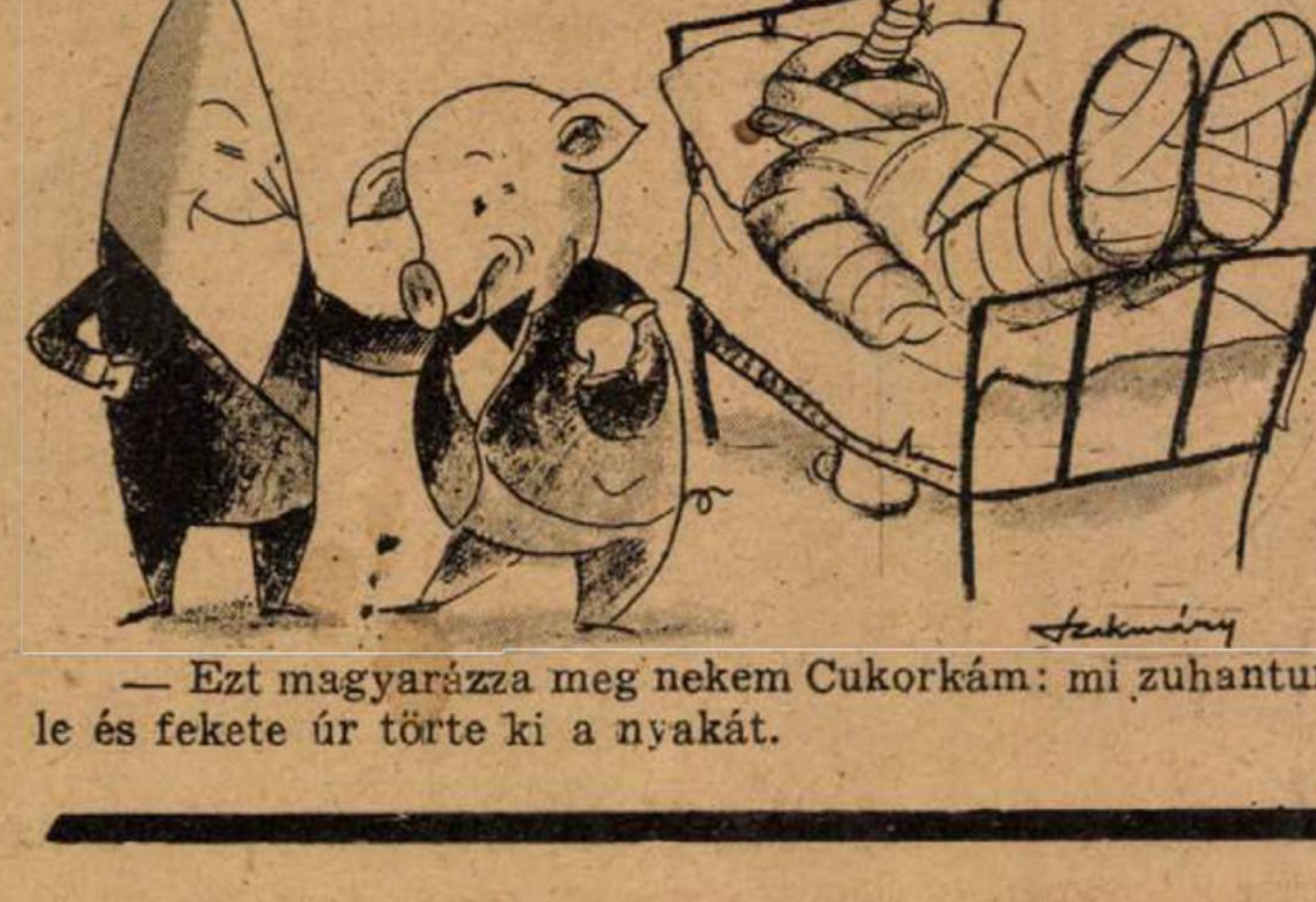

— Ezt magyarázza meg nekem Cukorkám: mi zuhantunk le és fekete úr törte ki a nyakát.

Hazajöttek a fiúk!

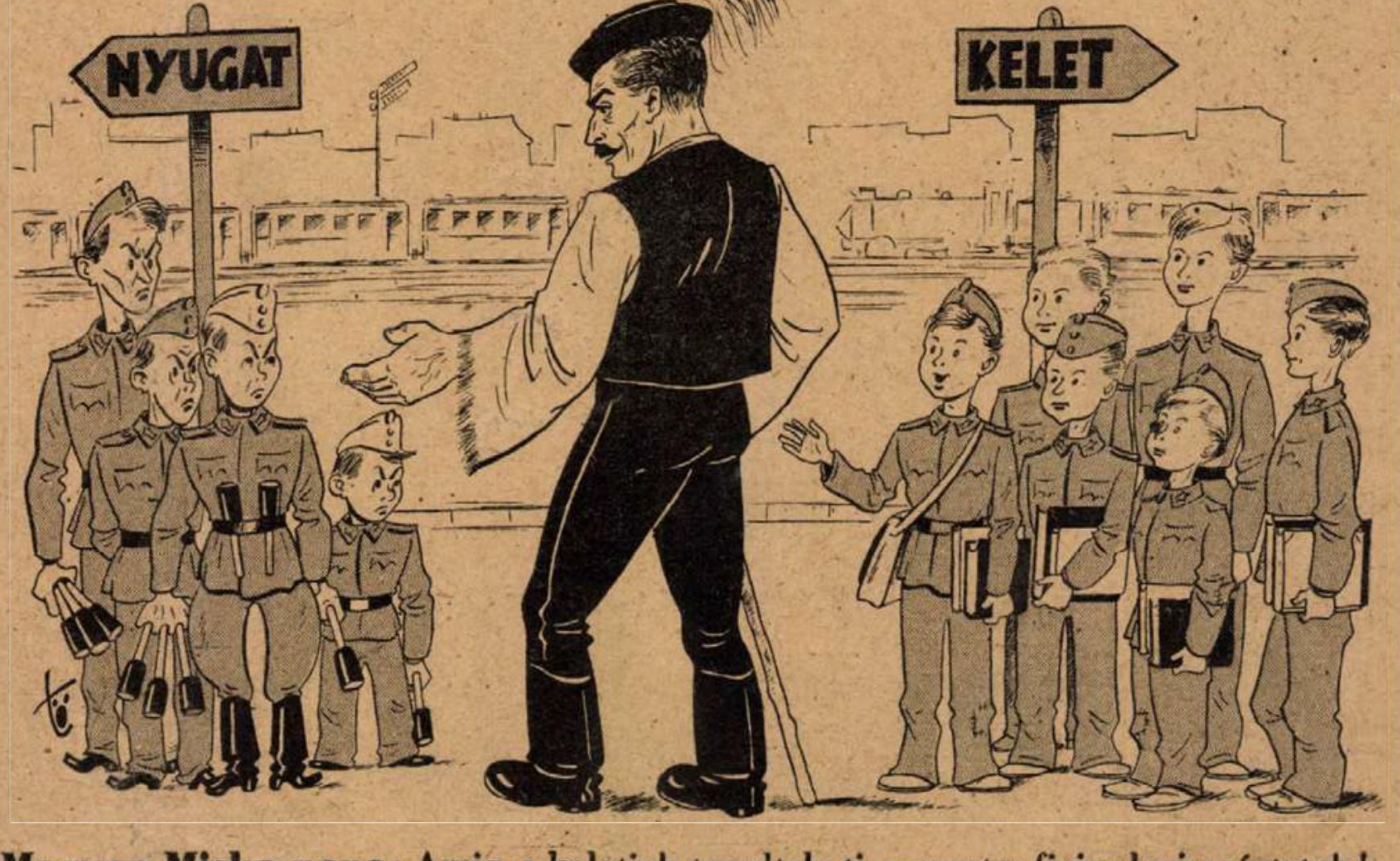

Magyar Miska papa: Amig a keletiek tanultak, ti, nyugatos fiaim levizsgáztatok!

Ingyen humor

Az egyik Paulay Ede-utcai zúgszálloda kapuján ez a tábla díszeleg:

A szálloda
a polgári forgalom számára
megnyilt!

Gazdálkodj az anyaggal

— Miért teszi el azt a használt fogpiszkálót?

— Nem olvasta? Spóroljunk tüzifát a télire.

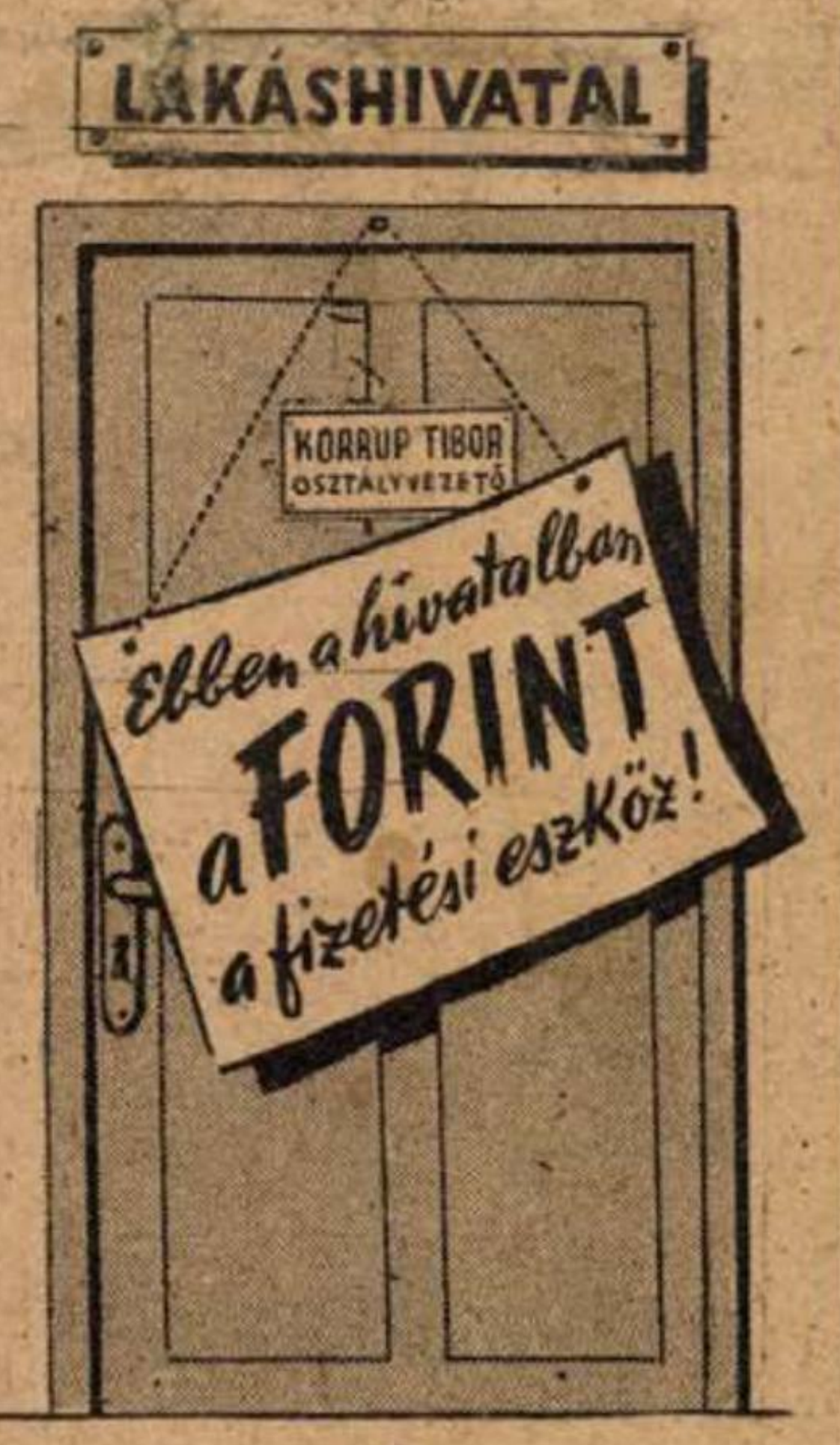

Bosszantó

— Az én feleségem százhúszféle módon tudja elkészíteni a dinnyét.

— Ne mondja!

— Sajnos, egyik módon sem ehető.

A 7 legkedvesebb vicce

Őnagysága hetijegye lejárt, a kalauz nem fogadja el. Ebből aztán szép lassan vita kerekedik, amely a végén parázs botránnyá fajul. Őnagysága — nem tudván, hogy a kalauzok már nem viselnek számot — így tüzel:

— Majd én megmutatom, hogy ezt nem lehet csinálni! Hol a száma? Azonnal mondja meg a sapkaszámát!

Mire a kalauz nagyon szerényen:

— A sapkaszámom 59-es De a kalapom 58-as.

Hozzá van szokva

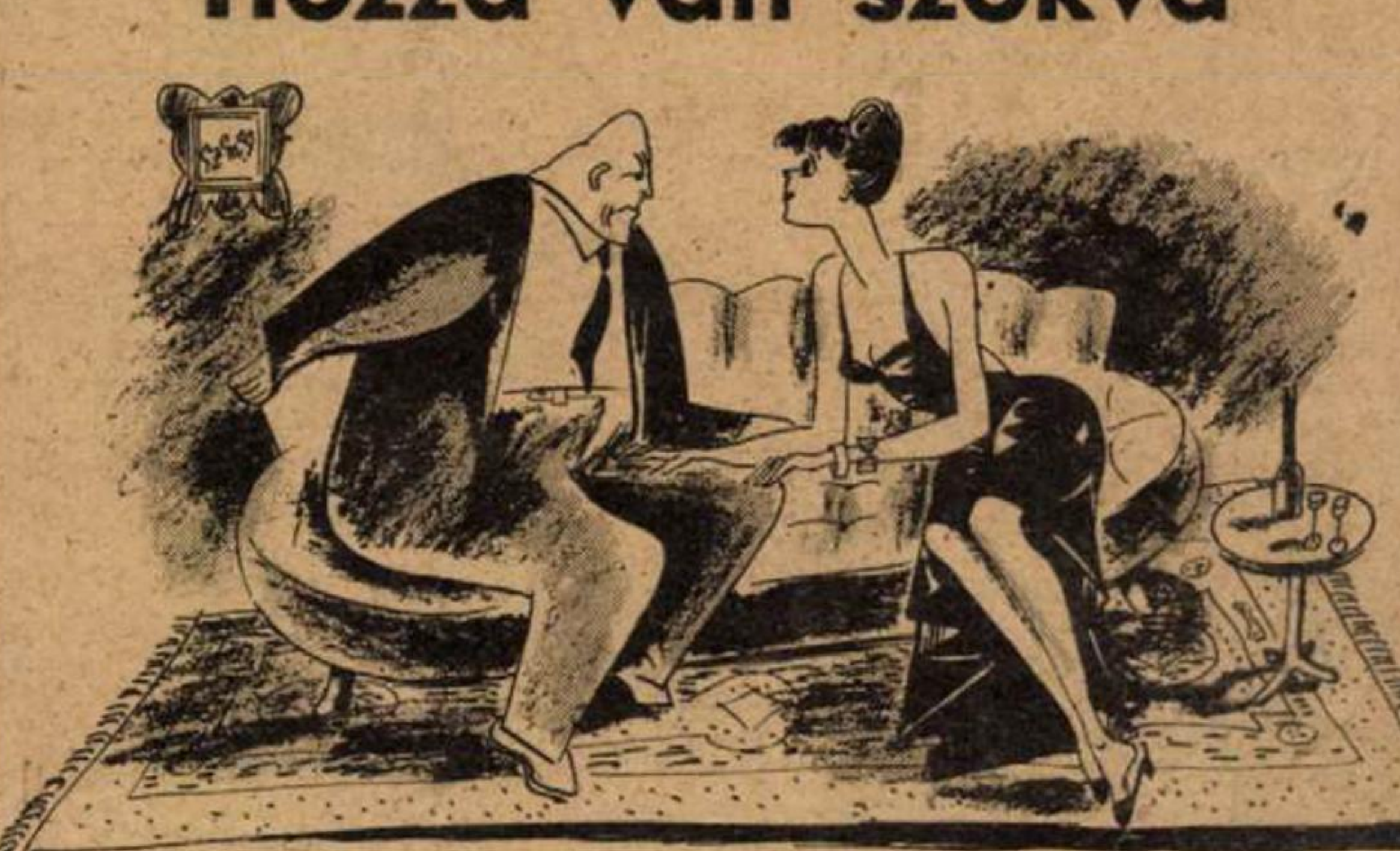

— Mit szól, Alfréd, milyen pénzszűke van...

— Nekem ez nem új. Ha én a maga lakásából eltávoztam, nálam mindig pénzszűke volt...

Szóból ért az ember

Nyuszek és Kacsirek egy Rákóczi-úti ruhaüzlet kirakata előtt állnak és beszélgetnek. Nyuszek rámutat az egyik ruhára:

— Látja, Dezsőkém, azt a ruhát ott? Nincs az a pénz, hogy én azt a ruhát felvegyem.

— Nem tetszik a szine?

— De igen.

— Hát a szabása?

— Az is jó.

— Hát akkor?

— Nincs az a pénz.

Az ötödik fröccs után

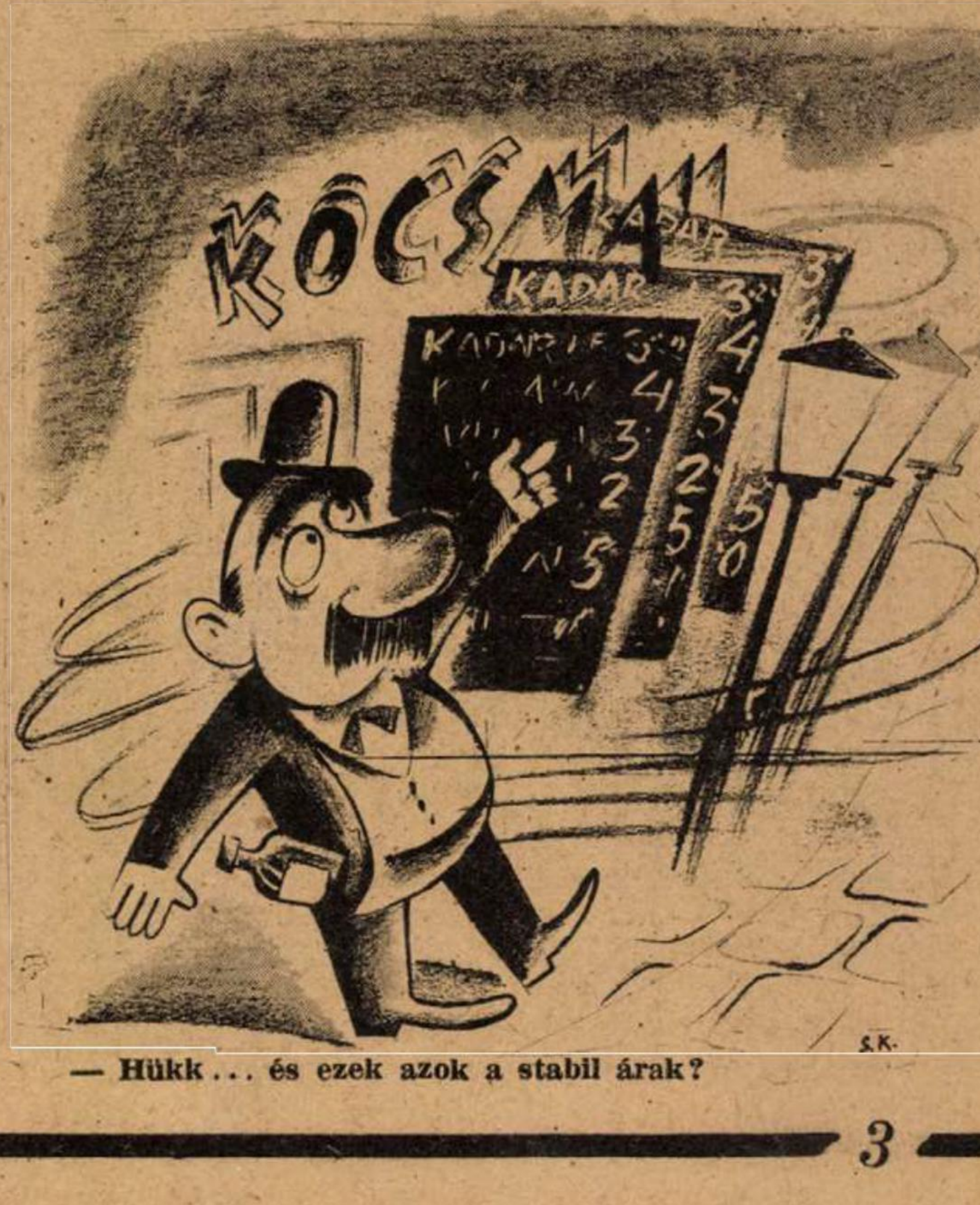

— **Hükk... és ezek azok a stabil árak?**

Istenek alkonya

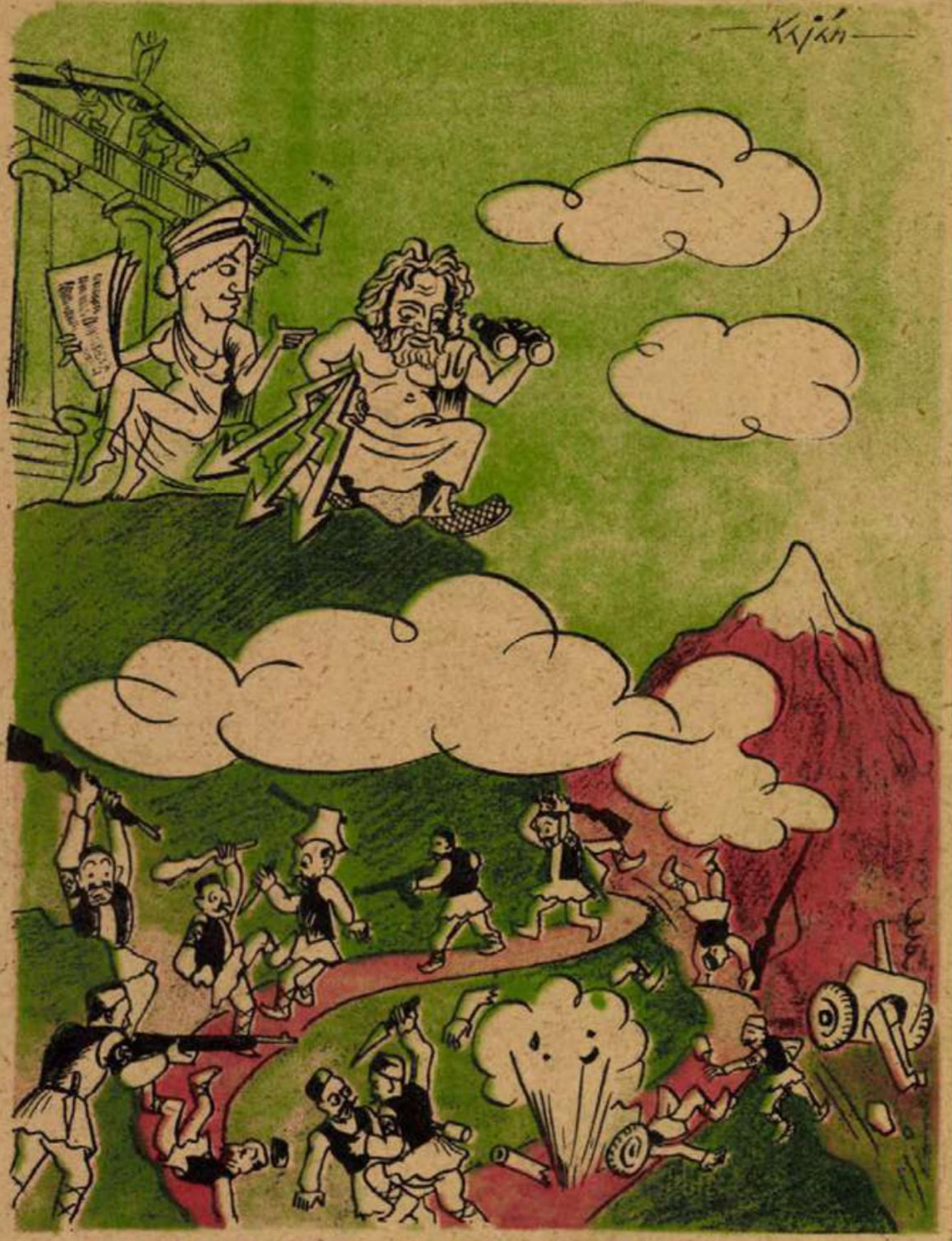

Zeus: Jesszus Mária! Mi folyik itt?
Hera: Zeuskám, légy erős ... Itt most a Bevin az atyaisten ...

Ludas Matyi megmagyarázza...

Azt kérdezik, hogy lehet az, hogy ifj. Nagy Frenc egész amerikai útja alatt csak egy rongyos embert látott? No, majd én megmagyarázom!

Az antiszemita érzelmeiről közismert Ubul gróf meséli egy társaságban: Kéhlek, a napokban valahol elhagytam a botomat. Végigjáhtam az összes üzleteket, ahol csak elözöleg megfohdultam. Hahminc zsidó közül egy sem adta vissza, de az egyetlen kehesztény, akihez bementem, visszaadta.

Arra kíváncsiak polgártársak, hogyan fogadták a csehek a párisi béketárgyaláson megjelent magyar külügyminiszter igen szerény és nagyonis lojális békeigényeit.
Ezt is megmagyarázom!

Sötét Ödön elveszti ezer forintot tartalmazó pénztárcáját. Kétségbeesésében meghitt vendéglőjébe siet, hogy néhány üveg pezsgőbe és kaviáros szendvicsbe fojtsa bánatát. Alig adja fel a rendelést, amikor egy rongyos ember fut az asztalához és kezébenyomja pénztárcáját.

A rongyos türelmesen vár, amíg Sötét úr átolvassa a hiánytalanul benne lapuló ezer forintot, azután könyörgő hangon megszólal:

— Uram, napok óta nem ettem ... Kérem, segítsen ki ötven fillérrel, hogy egy darab kenyeret vehessek magamnak ...

Sötét Ödön dühösen az asztalra csap:

— Mindjárt sejtettem, hogy valami zsarolási manőver rejtőzik a dolog mögött!

Jótét helyébe...

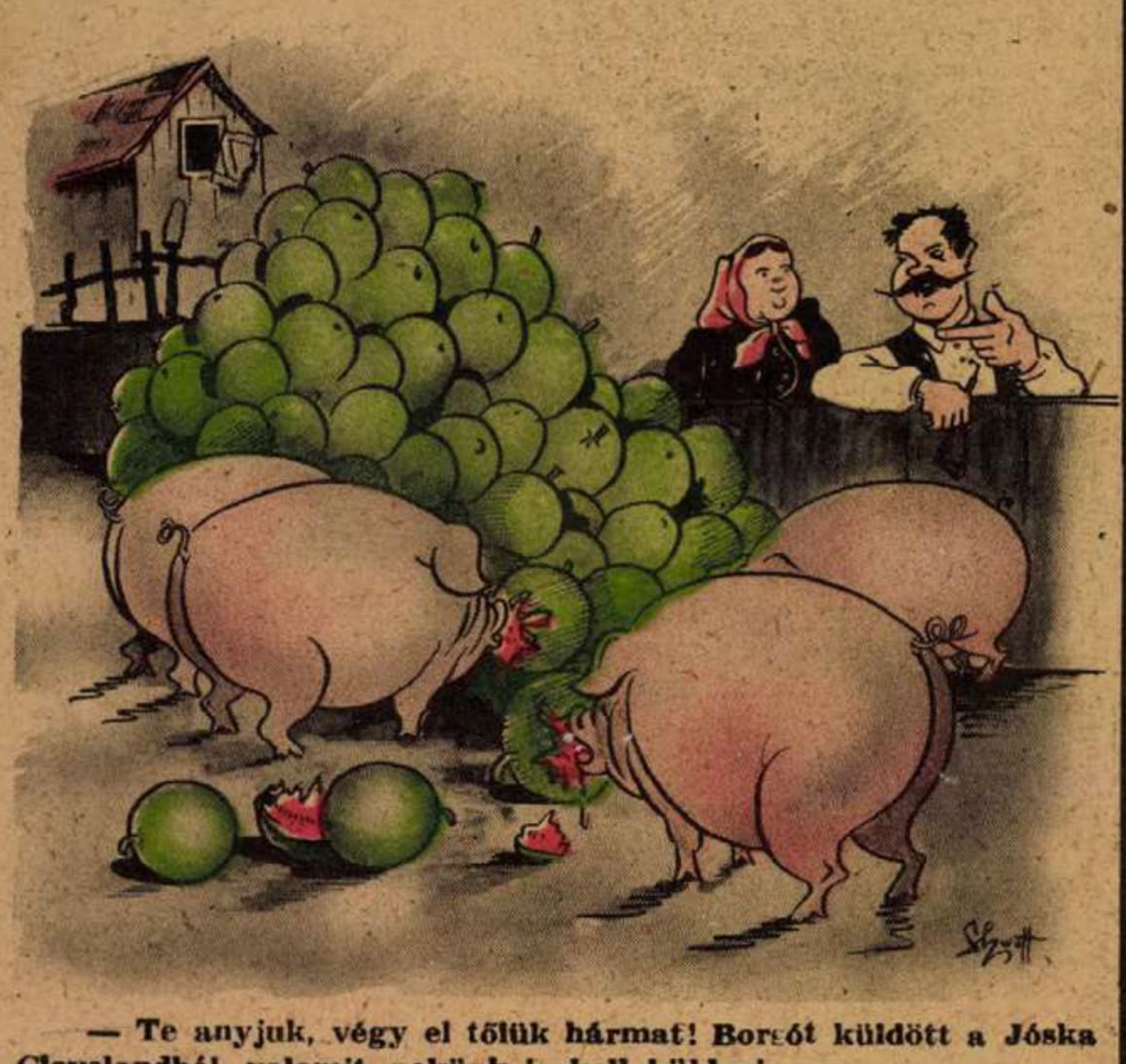

— Te anyjuk, végy el tőlük hármat! Borsót küldött a Jóska Clevelandből, valamit nekünk is kell küldeni ...

Nagy Lajos: tojásvaluta és egyebek

1.

Vidéken, az egész országban, még nem régiben a tojás volt a valuta. A piacokon tojásért árultak mindent. Még a tojást is. Ha Mari néni tíz tojást akart venni, akkor magához vett otthon tíz tojást, elment a piacra, odaadta a tojásait Erzsi néninek és kapott értük tíz tojást, ezzel megtörtént az üzlet.

A tojást nem is ették meg, tartották és csereeszköznek használták. Föl is lehetett váltani egy nagy tojást két kicsire. Vagy egy friss tojást három záptojásra.

A tojásokat most már, a forint után, bevonták a forgalomból, hogy kárba ne vesszenek, mégis csak meg kellene enni a tojásokat. Zsuzsi néni sorra feltöri őket. Egyik is büdös, másik is, mert már hónapok óta forogtak kézről-kézre. Zsuzsi néni morog:

— Aztán még azt mondják, hogy a pénznek nincs szaga!

2.

Nótáskedvű ember vagyok, szoktam dalolgatni. Csak úgy össze-vissza, az ember nem gondolja meg, hogy mit dalol. Tegnap észreveszem, hogy éppen azt a nótát dalolom, amelyiknek ez az utolsó sora:

„Akad még egy rossz forintom,
Azt is a Sárinak adom."

Csitt! — ütök hamar a számra. Ebből még baj lehet.

Ha ez a nóta szerepel az iskolai daloskönyvekben — és miért ne szerepelne? — az új könyvekbe így kell majd átírni:

„Akad még egy rossz dollárom,
Azt is a Sárinak adom."

3.

Kovács barátom csomagot kapott Amerikából. Sok mindenféle volt benne, a színes papír- és fémdobozok, szép képekkel és hosszú feliratokkal. Kovács éppen éhes volt, jókor kapta a csomagot, de nem tudta, hogy mi micsoda, mit kell megfőzni, mit megsütni, mit kell vízben föleresztenl, mivel kell mosdani, mi az, amit esetleg hajra kell kenni. Attelefonált hozzám:

— Kérlek, te tudsz angolul. Jöjj át hozzám, mert tolmács nélkül nem tudok megvacsorázni.

Visszamenőleg leszállítják a villamosjegy árát?

A BESzKART igazgatósága hír szerint azzal a tervvel foglalkozik, hogy augusztus 1-ig visszamenőleg leszállítja a villamosviteldíjat. A tervezet szerint minden utasnak büntetőjogi felelőssége mellett vallomást kell tennie majd arról, hogy augusztus 1-től a tarifaleszállítás hatálybaléptének napjáig hányszor utazott villamoson és annak alapján térítenék vissza részükre a viteldíjkülönbözetet.

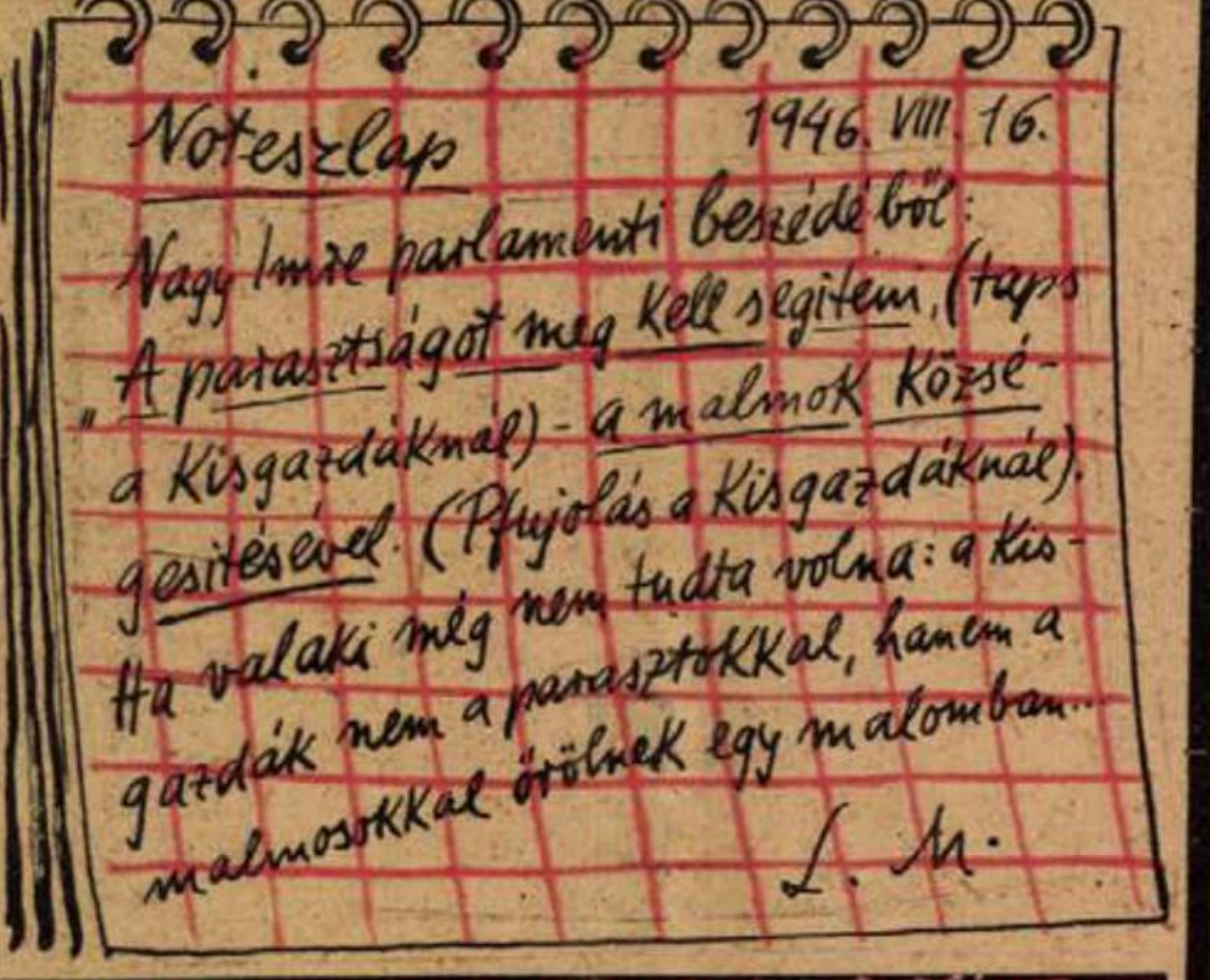
Noteszlap 1946. VIII. 16.
Nagy Imre parlamenti beszédéből:
„A parasztságot meg kell segíteni, (taps a Kisgazdáknál) — a malmok községesítésével. (Pfujolás a Kisgazdáknál).
Ha valaki még nem tudta volna: a kisgazdák nem a parasztokkal, hanem a malmosokkal őrölnek egy malomban...
L. M.

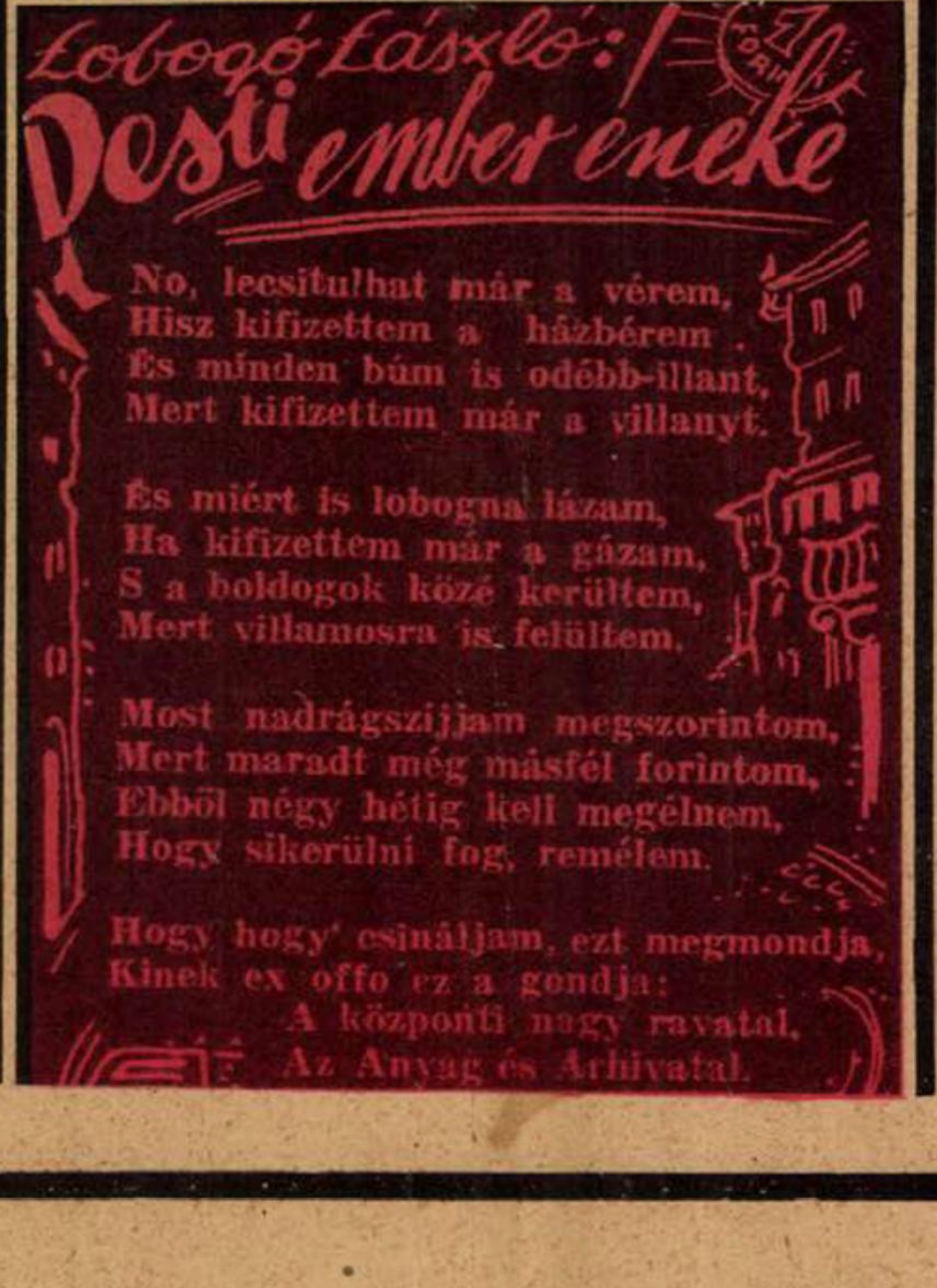
Lobogó László: Pesti ember éneke

No, lecsitulhat már a vérem,
Hisz kifizettem a házbérem.
És minden búm is odébb-illant,
Mert kifizettem már a villanyt.

És miért is lobogna lázam,
Ha kifizettem már a gázam,
S a boldogok közé kerültem,
Mert villamosra is felültem.

Most nadrágszíjjam megszorintom,
Mert maradt még másfél forintom,
Ebből négy hétig kell megélnem,
Hogy sikerülni fog, remélem.

Hogy hogy' csináljam, ezt megmondja,
Kinek ex offo ez a gondja:
A központi nagy ravatal,
Az Anyag és Árhivatal.

Hacsek és Sajó

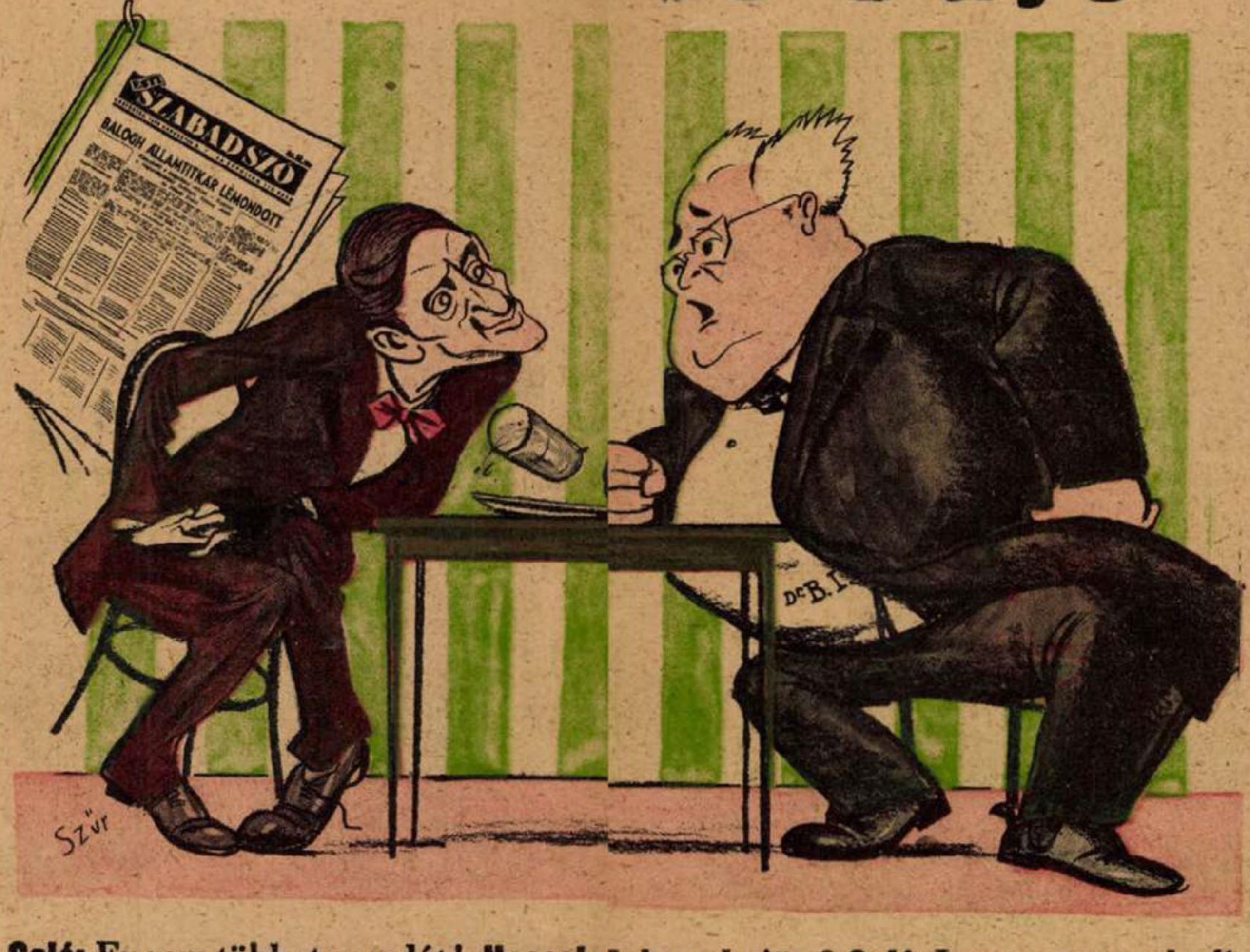

Sajó: Engem többet nem lát! **Hacsek:** Holnap bejön? **Sajó:** Juszt se megyek el!

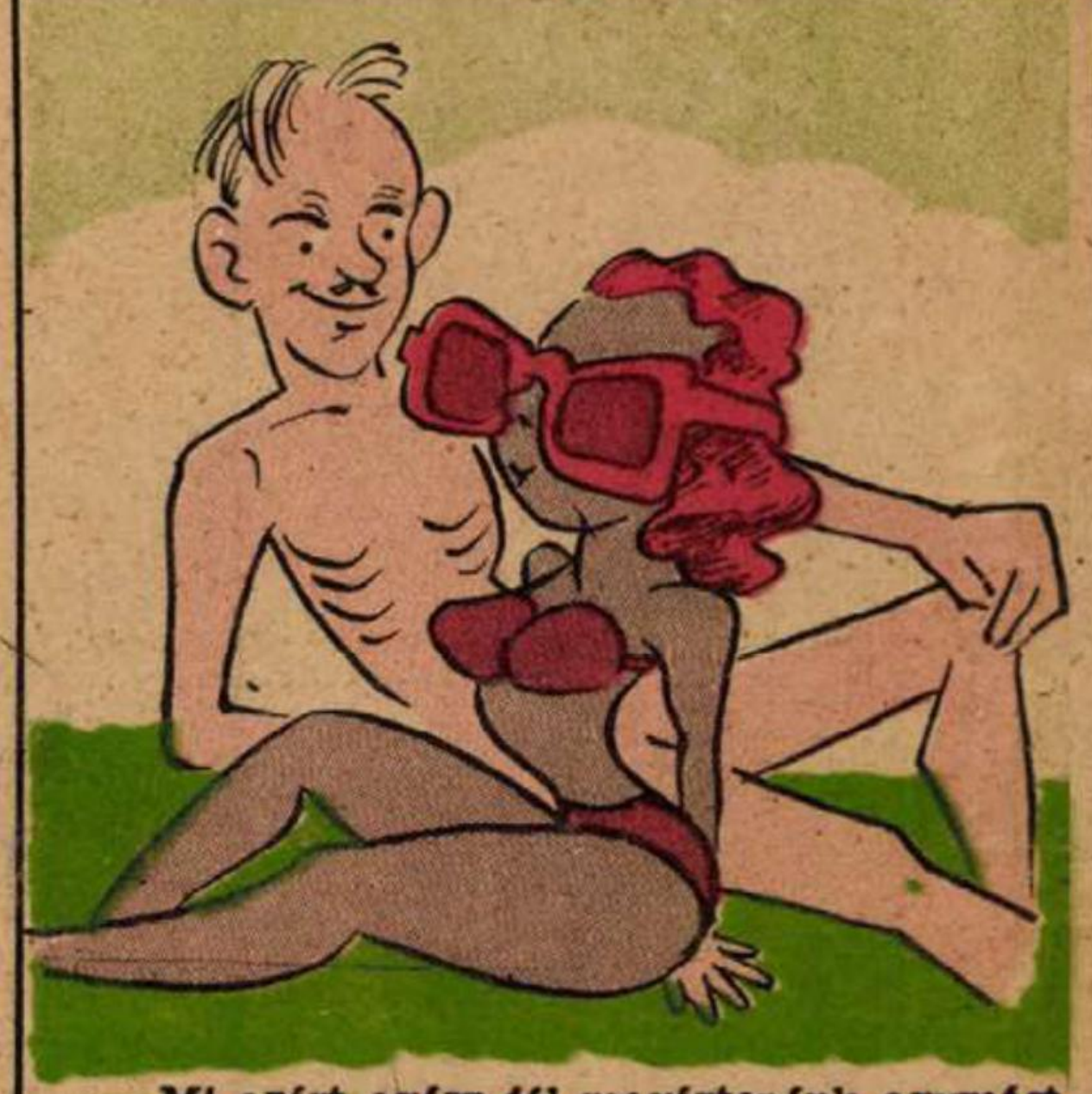

— Mi azért egész jól megértenénk egymást, Mancika.
— Mi a foglalkozása?
— Ablakpucoló.

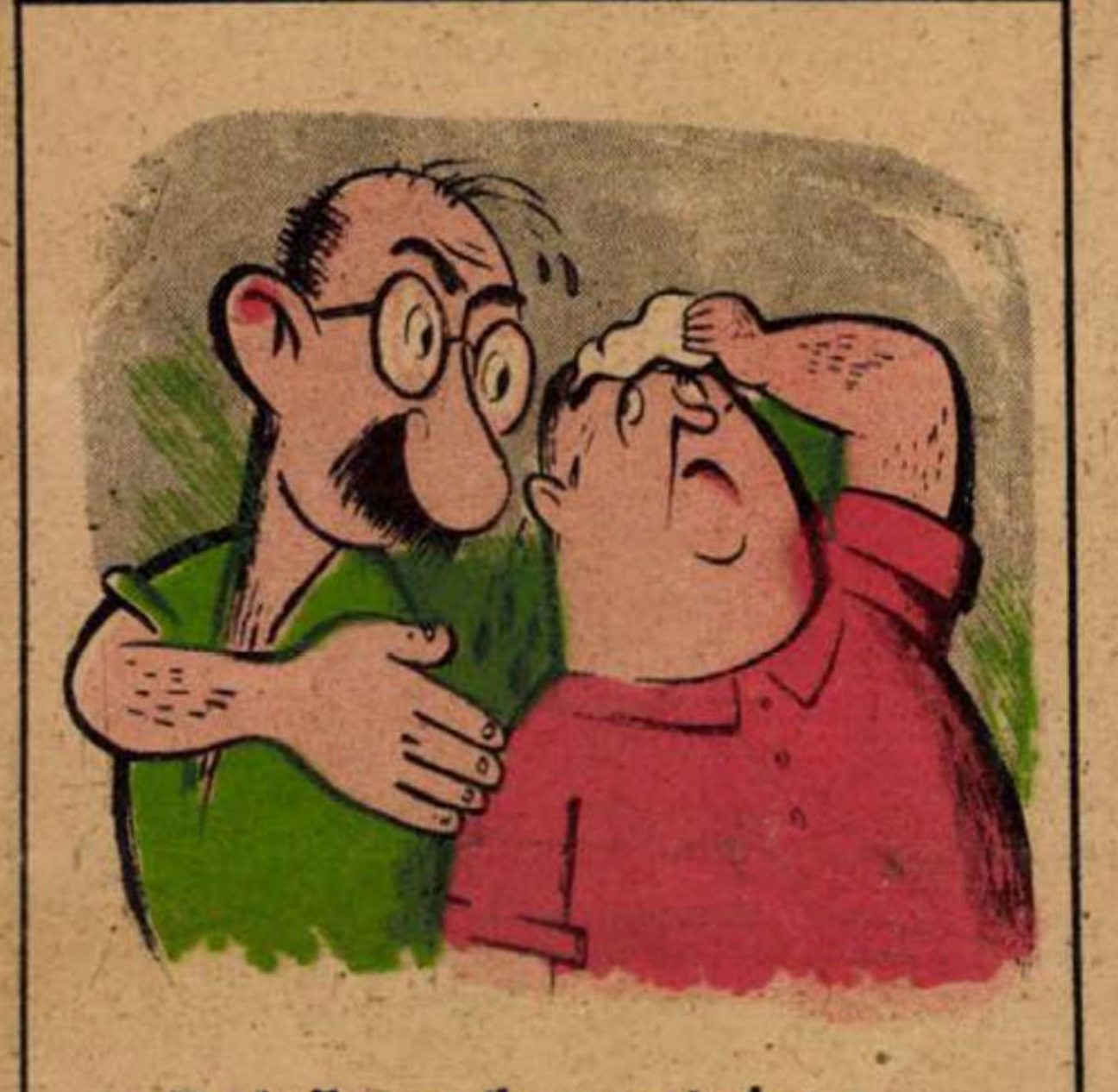

— De kellemes ilyen melegben ...
— Meghülyült?!
— Várjon. Azt mondom, de kellemes ilyen melegben egy jó adag vaniliafagylalt.

Táncol a békekongresszus!

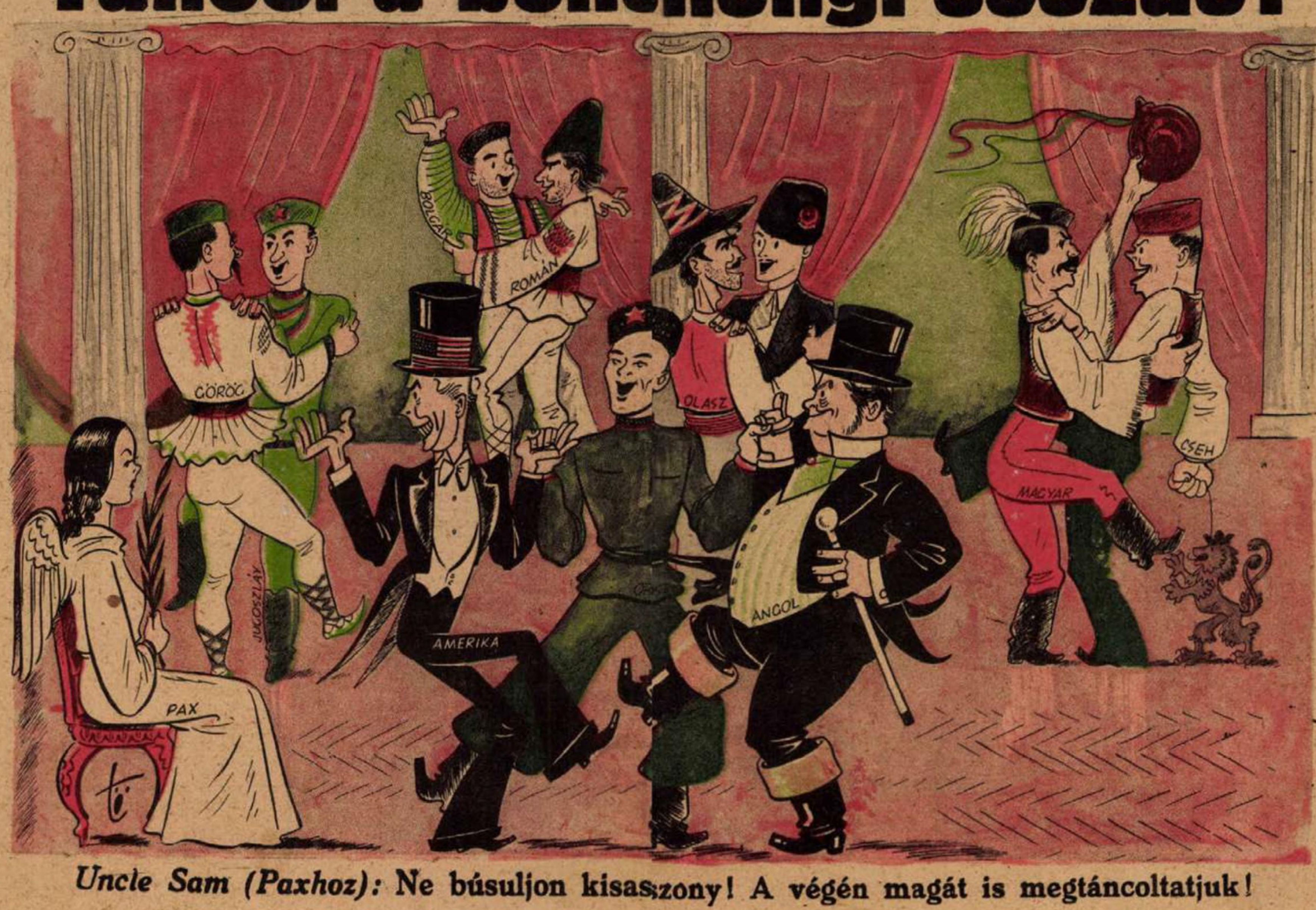

Uncle Sam (Paxhoz): Ne búsuljon kisasszony! A végén magát is megtáncoltatjuk!

Hát hogyan is állunk az atombombával?

Mi sikerült? Mi nem sikerült?

Összefoglaló kis jelentésünk a mellényzsebben

A közvélemény ideges az atombomba miatt. Senki sem tudja pontosan, hogy a Bikini mellett ezúttal a víz alatt eldurrantott bomba milyen hatást tett a vízben, a disznókban, a hajókban és a békeértekezlet delegátusaiban. Szorgalmasan végigtallózva a nemzetközi sajtót, közölhetjük a következket:

A legtöbb disznó beledöglött

Az Amerikai Disznóügyi Hivatal statisztikát csinált az atombombakísérletekben résztvett 1200 disznó sorsáról. Ebből kiderül, hogy a kocák 10 százaléka életbenmaradt ugyan de egészséges idegzetű disznók sose lesznek belőlük, 25 százaléka a disznóknak megőrült, másik 25 százalék elsüllyedt, 18 százalék sertésvészben pusztult el, 22 százalék megnémult s 36 százalék elégett, úgy, hogy csak töpörtyű maradt meg belőlük. Ez összesen 136 százalék, ami az atombomba erejének újabb bizonyítéka.

Kataklizma a tengeren

A Chicago Tribune megírja, hogy ott, ahol a bomba robbant 1800 méter magas vízoszlop tört az égbe. Hogy milyen magas egy 1800 méter magas vízoszlop, azt elképzelhetjük, ha meggondoljuk, hogy 200 méterrel alacsonyabb, mint egy 2000 méter magas vízoszlop. A robbanás után a tenger cseppfolyós állapotba került.

Példátlan rádióktivitás

A megfigyelők megállapították, hogy a bomba robbanását példátlan rádióaktivitás kísérte szerteszét. Állítólag ez a rádióaktivitás messze felülmúlja a magyar rádió aktivitását, ami viszont nem kunszt.

Rejtélyes jelenségek

A bombarobbanás egészen különös kisugárzásokat és mindezideig fel nem derített jelenségeket eredményezett. — 800 kilométeres körzetben sötét volt az éjszaka, 120 kilométeres körzetben senki sem húzott dzsókert, 3560 kilométeres körzetben az emberek a fogaikkal haraptak.

Egyszemélyes atombombák!

Egyik nagy amerikai hadianyaggyár engedélyt kért és kapott egyszemélyes atombombák előállítására, amelyet dömpingáron: 12 centért kíván forgalombahozni. Az egyszemélyes atombomba téglaalakú és téglanagyságú, agyagból van és megfelelő magasságból fejreejtve pusztulást okoz.

Szilágyi Lilla

Kánikula oh!

— Mit szól ehhez a kánikulához, Havlicsek úr?
— A legrosszabbkor jött.
— Miért?
— Mert ebben a nagy melegben még az augusztusi lakbért is ki kell izzadnom.

Közönségelosztó szerv létesül?

A fővárosban jelenleg 92 kabaré és varieté tart előadást. Teljesen lehetetlen állapot, hogy némelyik kabaréban 20—25 néző is van, a többiben pedig esetleg egy sem. Az érdekeltek most egy közönségelosztó szerv létesítéséről tárgyalnak, amely lehetővé tenné, hogy minden kabaréelőadásnak legyen 4—5 nézője.

Taszajtó Nagy Gergely

esete a pénzszűkével

— Micsinyátá Pesten, te Gergely?
— Meghijt a Veres Péter.
— Emmán döfi! Téged, szeméjjszerint?
— Hát. Azt írta a zujságba, hogy gyertek magyar parasztok, szógáltassátok be a búzát. Annyi jó foréntot kaptam írte, hogy azt se tuttam hammarjába, fijú vagyok-e vagy ján. Na gonduttam, apád-anyád idegyüjjön, ha mán Pesten vagyok, eladok eppár tojást is jó foréntokér, sok jó kuncsaftom tojásra Pesten még a megbódogutt inflácijóbu. Pupillás ember vagyok, ismerhecc Péter, elsőbb egy tisztvisellőemberhön mentem fő, ott ajnároztak mindig cefetü, az ember pájinkúvál szokott traktálni, ha gyüttem. Megyek fő, hát aszongya az ember mingyá, jó hogy gyün Gergely. Mondok tojás kék, mi? Aszongyajaz ember, fene kék, csak gonduttam lesz egy foréntja, hommegmutassaja felesigemnek, hallássa, hommijjen. Mondok ne csirizejjen mán hajja, ejsze magik ötszáz foréntot kapnak egy hónapra, benne van a zujságba. Aszondi a zujságba igen, deja pinztárba csak öt forént előleget kapunk, azt is adópizbe. Erre eementem a főnökihön, ammeg aszonta, észné legyen kend Gergely, hozzám gyün tojást eladni, az emberjünhö mennyen, azok legalább öt forént előleget kaptak tülem, de ki ad énnékem öt forént, árvagyerek vagyok én s eekezdett rini. Akkor eementem egy bótoshon a tojásokkal. Aszondi a bótos, kapóra gyütt Gergely, maga az én emberem, mongya csak mijjen színü a tízforéntos, mer az én ismerősejim közü senki se tuggya.
— Menny a víz alá te Gergely, hát senkinek sincs Pesten foréntja?
— Észné légy Péter, ha nehezedre esik is, ijjet én nem montam, mer van ujjan is, akinek egyebe sincs, csak foréntja.
— Emmán döfi! Kinek?
— A villanyoskalóznak, amikor tíz fillért kéne visszaadni.

Szerelem, feketén

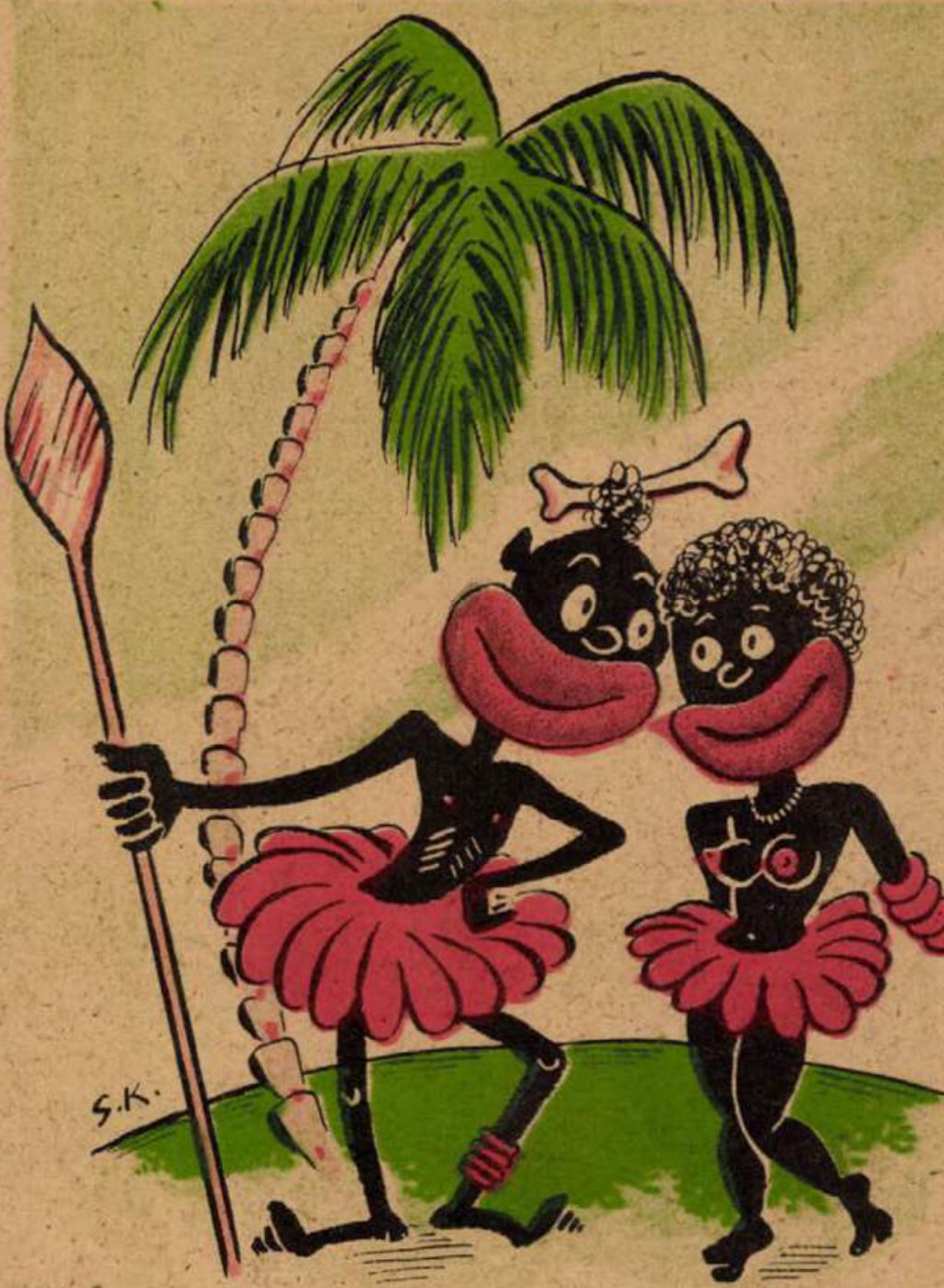

— Zumbika drágám ... Nyujtsd ide azt az icipici szájad ...

Rossz álom

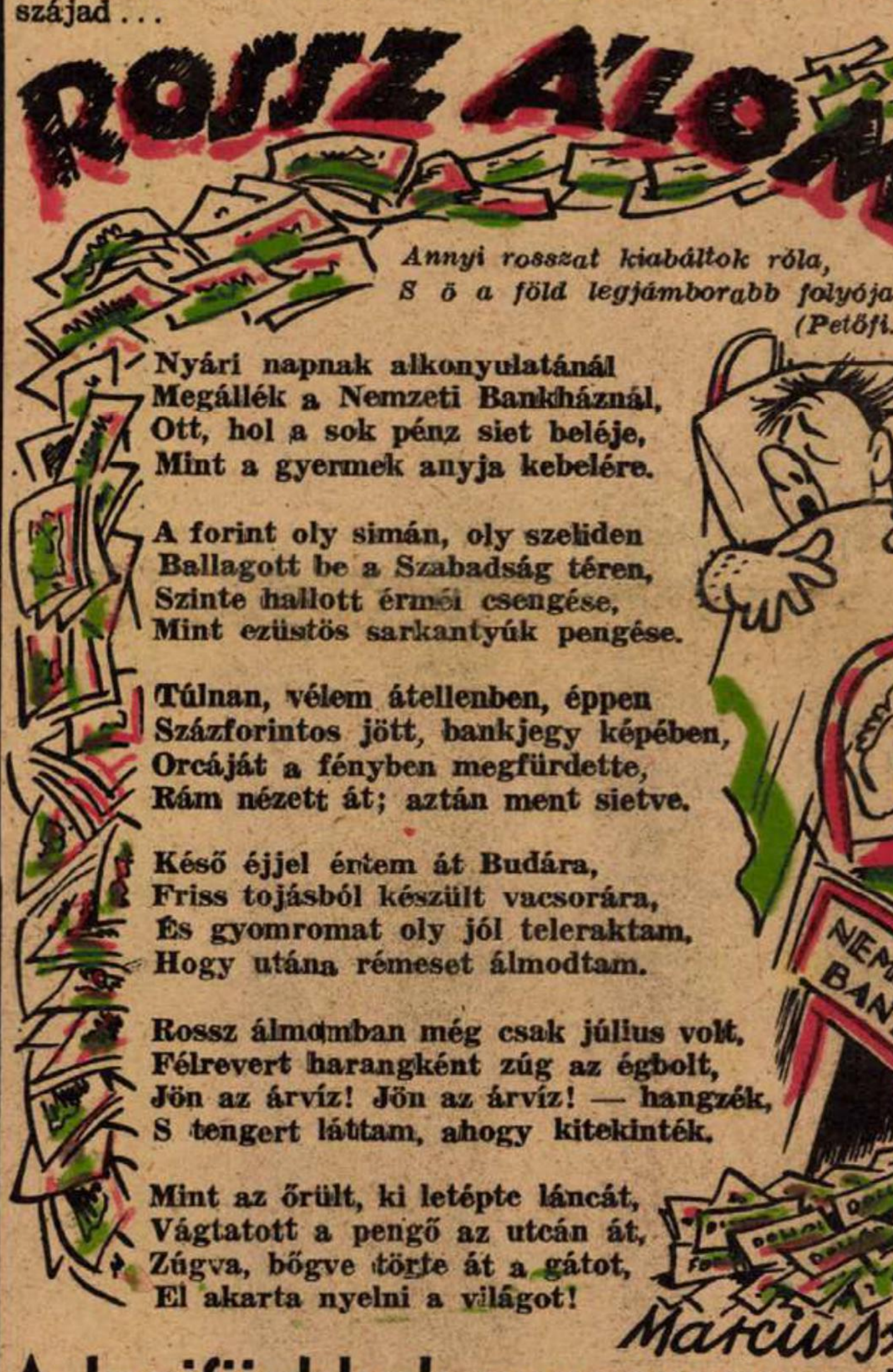

Annyi rosszat kiabáltok róla,
S ő a föld legjámborabb folyója ...
(Petőfi.)

Nyári napnak alkonyulatánál
Megállék a Nemzeti Bankháznál,
Ott, hol a sok pénz siet beléje,
Mint a gyermek anyja kebelére.

A forint oly simán, oly szelíden
Ballagott be a Szabadság téren,
Szinte hallott érmei csengése,
Mint ezüstös sarkantyúk pengése.

Túlnan, vélem átellenben, éppen
Százforintos jött, bankjegy képében,
Orcáját a fényben megfürdette,
Rám nézett át; aztán ment sietve.

Késő éjjel értem át Budára,
Friss tojásból készült vacsorára,
És gyomromat oly jól teleraktam,
Hogy utána rémeset álmodtam.

Rossz álmomban még csak július volt,
Félrevert harangként zúg az égbolt,
Jön az árvíz! Jön az árvíz! — hangzék,
S tengert láttam, ahogy kitekinték.

Mint az őrült, ki letépte láncát,
Vágtatott a pengő az utcán át,
Zúgva, bőgve törte át a gátot,
El akarta nyelni a világot!

A legifijabbak szagszervezete

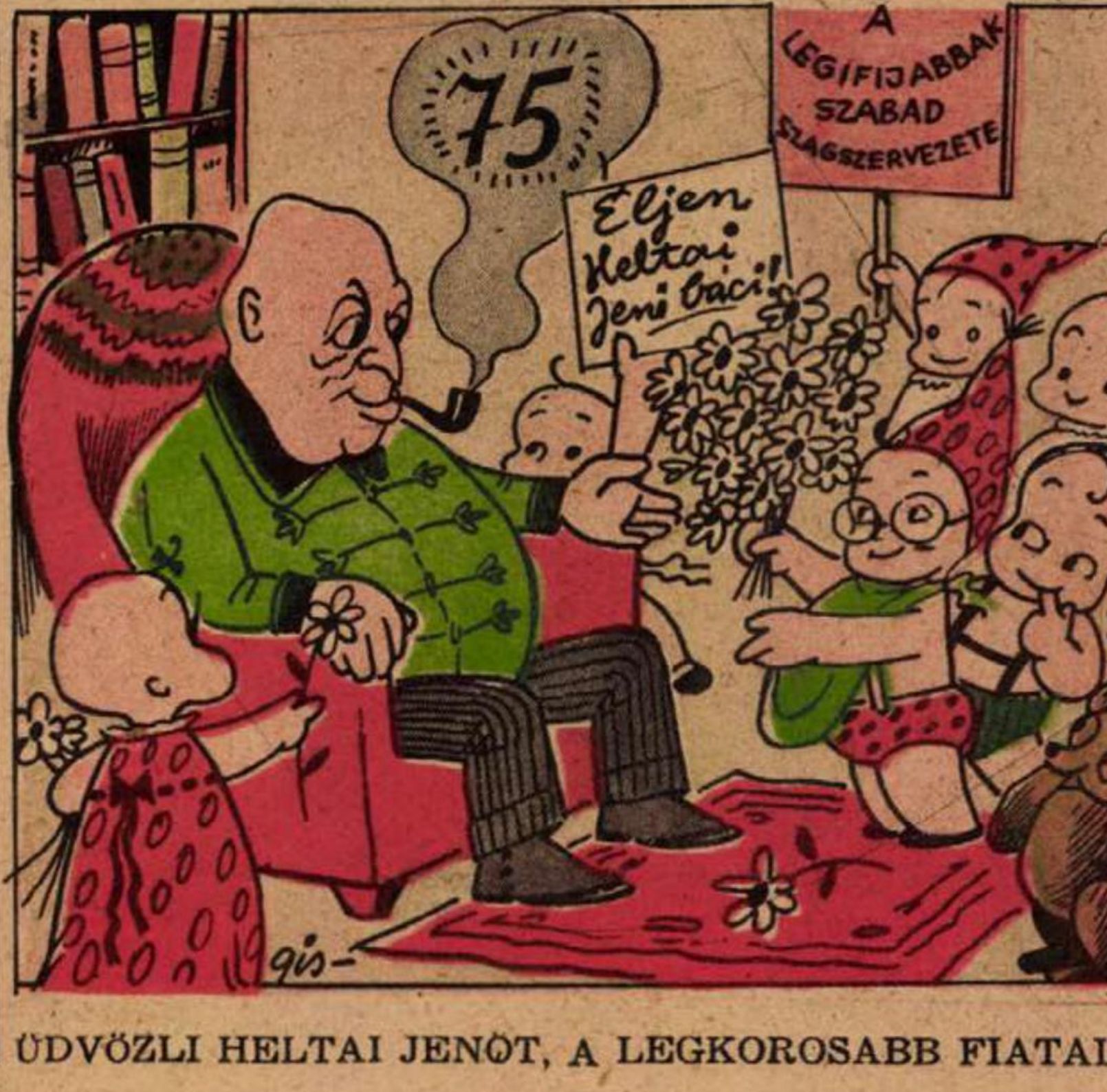

ÜDVÖZLI HELTAI JENŐT, A LEGKOROSABB FIATALT!

Hidvéghy Ferenc:

a LEGSTABILABB ÁLLAMTITKÁR

Mint Nápolynak a krátere,
Vagy, mint Bécsnek a prátere
Oly híresség itt honunkban
A kormány Balogh pátere.

Államtitkárság s egyebek,
Ezért hagyta ott Szegedet,
Amelynek plébánosa volt,
Amint tudják ezt kegyedek.

Szereti a szép képeket,
Pártok között az ékeket,
A szőlőtőkét és a jó
Konyaktermő-vidékeket.

Van bája és varázsa is
Autója és garázsa is,
Autón jár, ha kell, nem gyalog
Mert súlya van két mázsa is.

Szeged szívébe zárja, sőt
Parókiája várja őt,
Ha Pestnek búcsút mondani
Érezne egyszer tetterőt.

Ambár a posztján megfelel,
Lemond arról is, hogyha kell
Mint olyan ember, akit a
Hatalom, rang nem érdekel.

Kedvét a korareggeli
Szántás-vetésben megleli
A jólfejlődő cselvetést
Különösképpen kedveli.

Nem tudom, mi a háttere,
A baloldalnak krátere
Így tört ki multkor: tűnjön el
Politikánknak pátere.

Hogyha a helyzet élre áll
A Balogh páter félreáll
Lemond és aztán — visszaül
S az élet tovább folydogál.

Mint Vezuvnak a krátere
Mint Almának a Mátere
Stabil helyzetünk súlya ő
És legstabilabb pátere.

A 7 LEGÉDESEBB VICCE

— Mit szól hozzá, Libuckáné, a cukor ára hogy leesett?! Nyolc forint egy kiló!
— És veszik?
— Mi az hogy?! Mint a cukrot!

Razziák idején

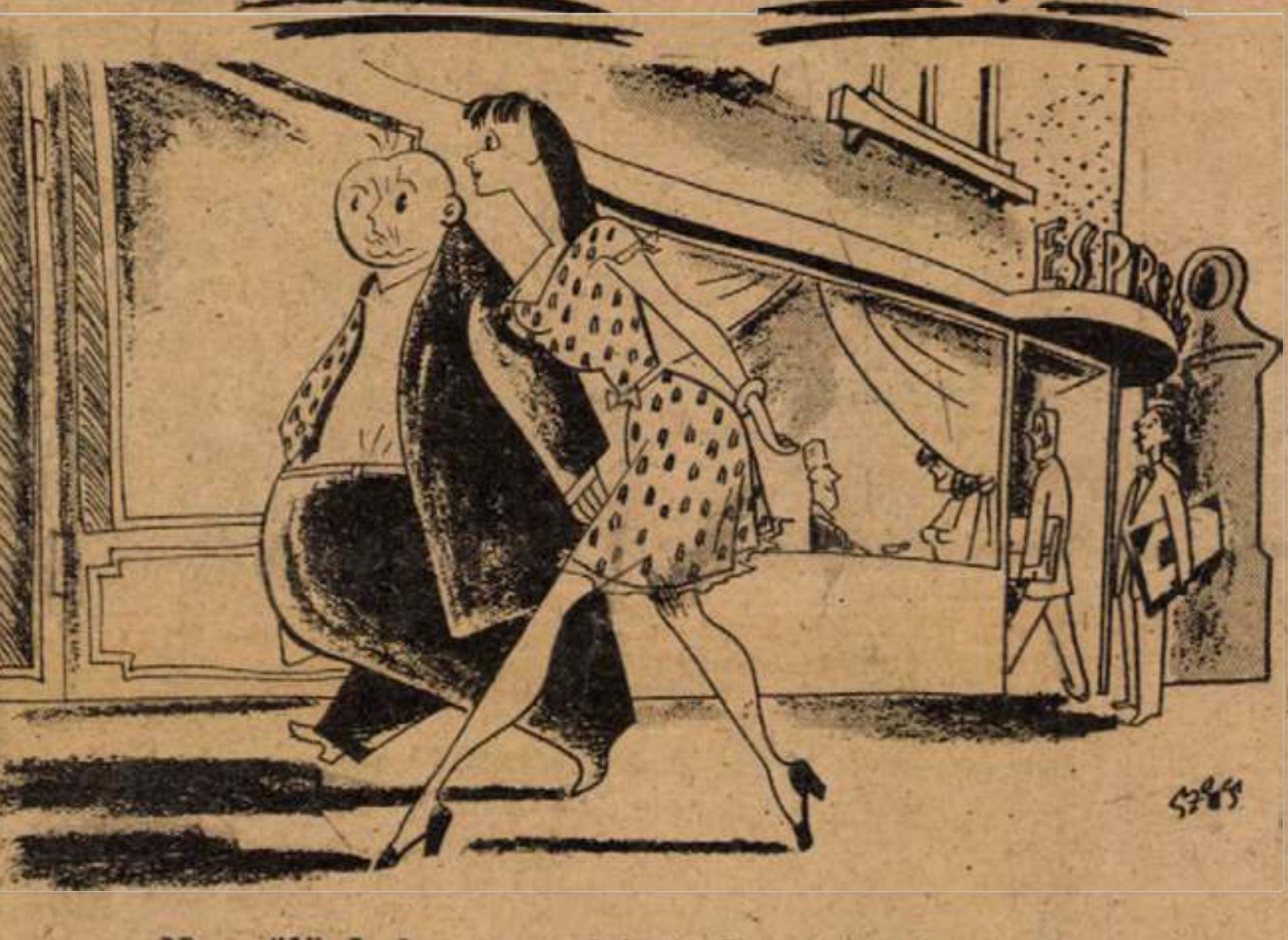

— Nem ülünk be egy pohár italra, Ödönkém?
— Nagyon szívesen. Csak segítsen kigondolni, miből telik nekünk arra?

ESTI TERE-FERE

Hagyd már Malvin ezt az örökös átszámítást — mondtam a feleségemnek tegnap lefekvés előtt —, egy ilyen hatalmas pénzügyi átállítást nem lehet keresztülvinni eltolódások nélkül.

— De nézd, Benő — mondta ő, miközben az ágyam szélére ült és gyengéden kivette az ujságot a kezemből —, mégis csak bosszantó, hogy 1 kiló dinnye 40 fillér és 90 fillér a villamos, holott egy kiló dinnyéért legalább háromszor utazhattam villamoson — ha jegyet váltottam. Az ujság is drága 40 fillérért, amikor már 20 fillérért kapni egy csomó zöldséget. Hol itt az arány? Nem beszélek a házbérről, mert arról jobb nem beszélni, az havonta 150 forint, ami napi 5 forint, ha elosztom. Ezért már egy menüt ehetünk és jóllakunk, viszont ugyanennyi pénzért rosszul lakunk. Aztán itt van a gáz és a villany. Így forintban kicsinek tűnik fel, de vegyél egy ceruzát és számítsd át adópengőbe, már így is szép összeg jön ki; ha most — teszem fel — nem augusztusban jön a forint, hanem szeptemberben, akkor az adópengő is késett volna egy hónapot, tehát házbért, gázt és villanyt símapengőben is fizethettünk volna, próbáld átszámítani, aztán számítsd vissza, a fele sem jön ki a mostaninak.

— Tökéletesen igazad van, Malvin, hidd el, semmi értelme az átszámításnak. A nagy számok minden vonalon megszűntek, én már alszom is, nyugodj te is bele.

Pártos Jenő

Márkus rádióval
nappal is
minden
állomás fogható
IV., Nagymező-u. 8. sz.

Hol a feketéző?

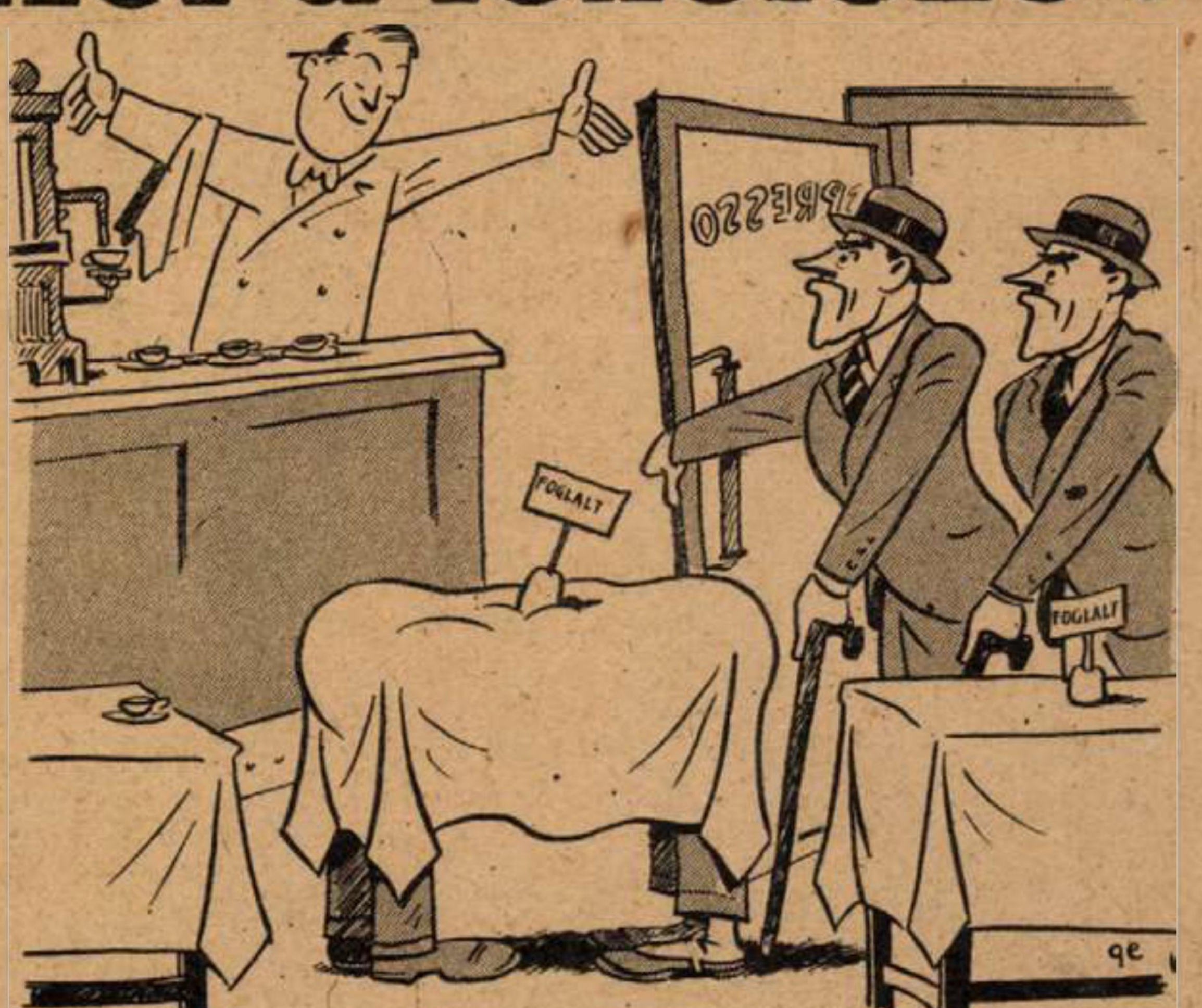

— Halló! Nem lógott ide be két ember?

B-lista a Markóban

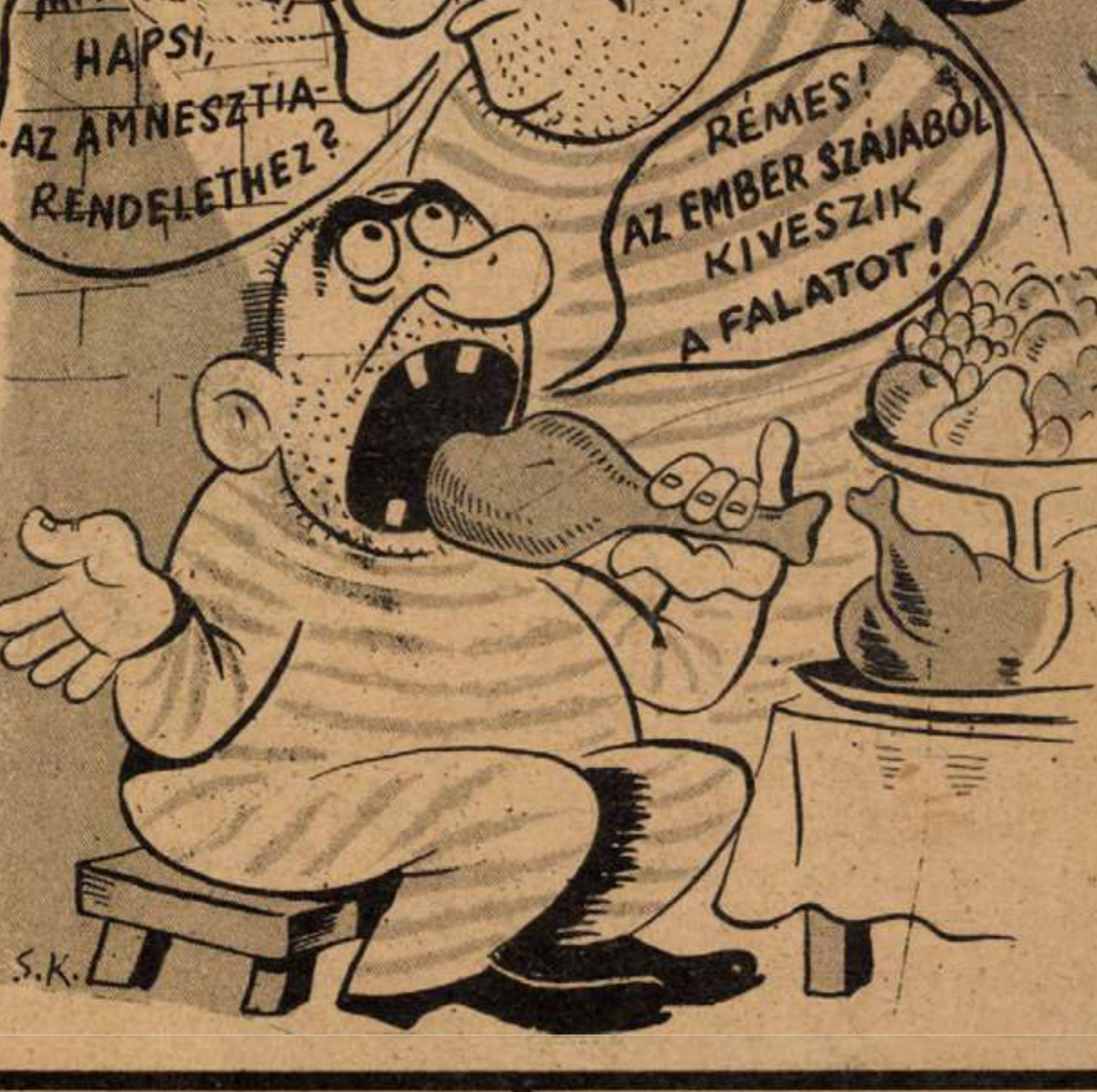
MIT SZÓLSZ, HAPSI, AZ AMNESZTIA-RENDELETHEZ?
RÉMES! AZ EMBER SZÁJÁBÓL KIVESZIK A FALATOT!

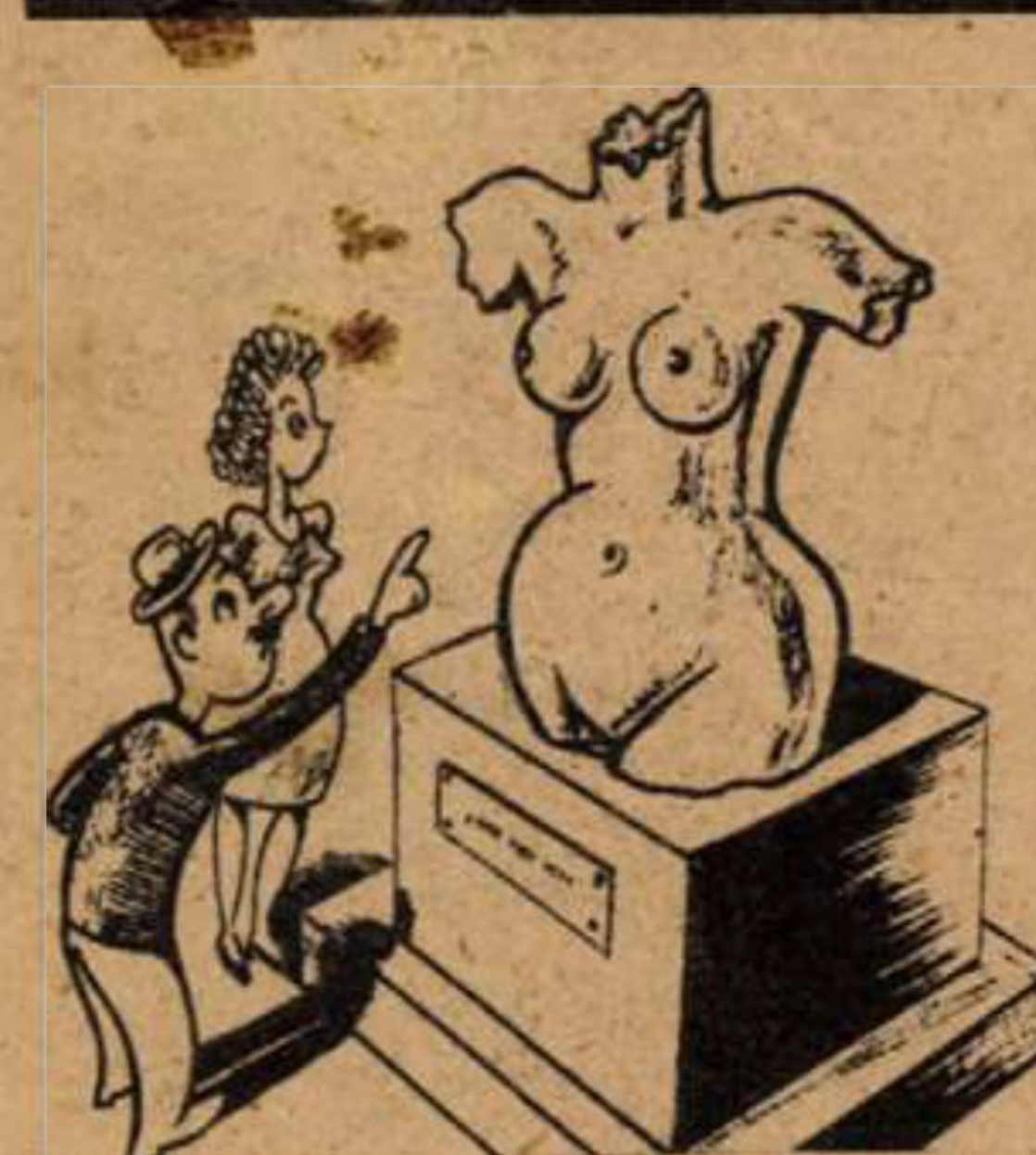

— Ez a szobor már háromezeréves.
— Nahát! És még azt mondják, hogy sohase volt olyan fejetlenség, mint mostanában!

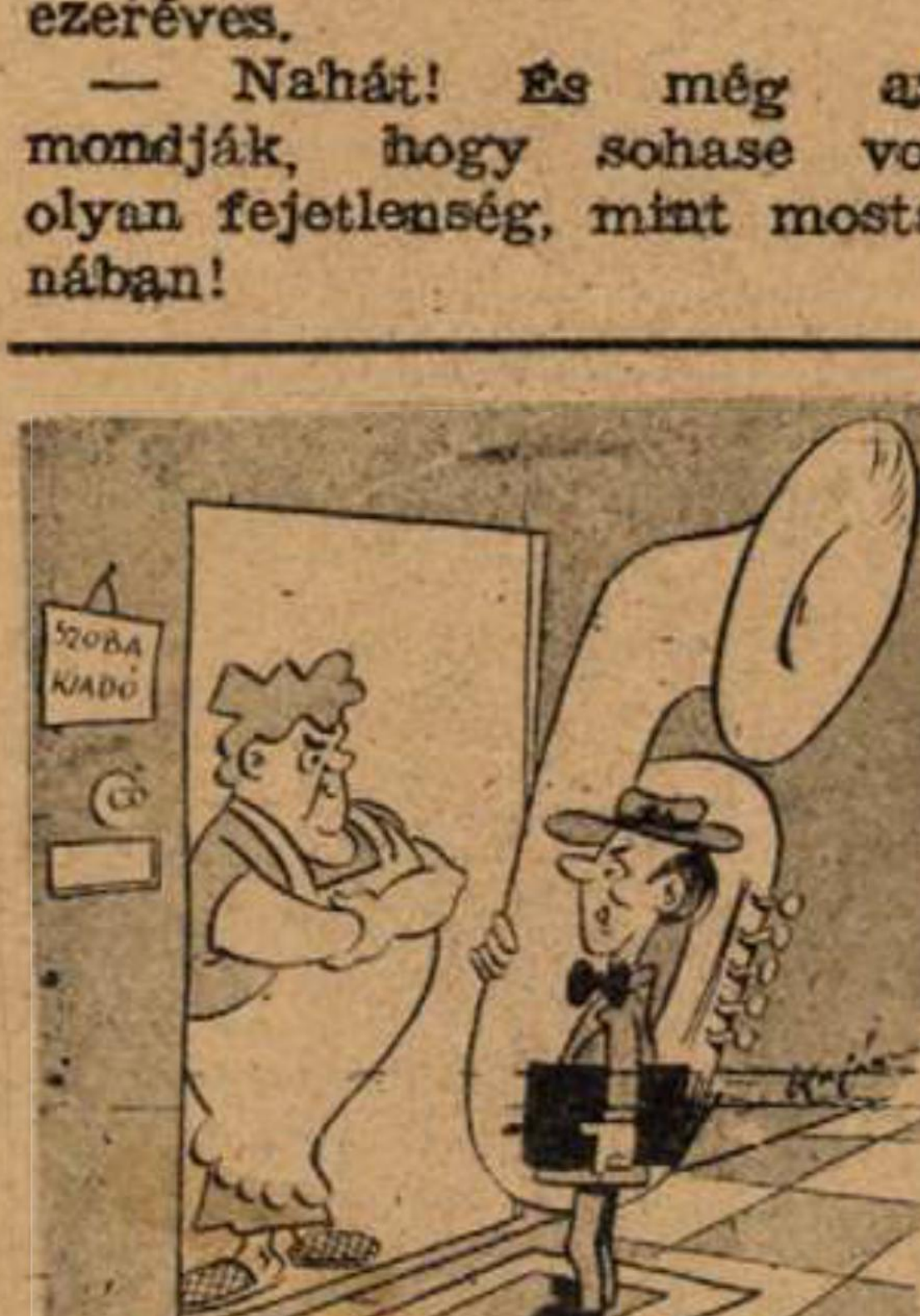

— Ó, nagyságos asszonyom, elhiheti, hogy én igazán csendes ember leszek...

BESZÉLGETÜNK AZ EMBEREKRŐL

Pletykó Lajos nyolc óra előtt öt perccel elköszönt tőlünk. Nem tartóztattuk, mert tudtuk, hogy nyolckor randevuja van a ház előtt bizonyos Elvirával, akivel a villamoson ismerkedett meg. Kártyáztunk hát tovább mi hárman, Kristóf, Tivadar meg én.

Negyedkilenckor megérkezett Zsiga. Ujságolta, hogy Pletykó lent sétál a ház előtt dühös arccal, valami Elvirát vár, akivel a villamoson ismerkedett meg. De Bizonyos Elvira nem jön. Bolonddá tette Lajost. Jót röhögtünk valamennyien.

— Nem csodálom, hogy nem jön az a nő — mondta Kristóf, miközben megtörülte a nevetéstől könnyes szemeit. — Pletykó egy hülye, akivel nem lehet öt szót beszélni. Pletykó csak a futballról tud beszélni, az pedig nem érdekel egy nőt. Pletykóhoz képest egy sülthal egyetemi magántanár.

— De nemcsak hogy buta, mint az éjszaka, — vette át a szót Tivadar — hanem unalmas is. Vannak buta emberek, akik butaságuk ellenére szórakoztatók. A butaságnak is megvan a maga bája. De Pletykó abszolút bájtalan. Félszeg, korlátolt hülye, semmi más. Azt hiszi magáról, hogy szép fiú, holott olyan kifejezéstelen arca van, mint egy tehénnek. Most persze szidja Elvirát, de arra nem gondol, hogy őbenne a hiba.

— Nagyképű, de üresfejű fickó ez a Pletykó — jegyezte meg — s lehetetlen modora van. Abszolút semmi finomság nincs benne, semmi könnyedség, pontosan az az ember, akire joggal mondható, hogy marha.

Kristóf így szólt:

— Bármennyire is férfihiány van, a nők azért igényesek. Egy ilyen Elvira ösztönösen megérzi, hogy egy Pletykóval nem érdemes társalogni. A nők igenis igényesek és okosak.

— És semmit sem bírnak el kevésbé, mint a butaságot. A nők szeretnek felnézni a férfira, s nem érdeklik őket olyan emberek, akikből sír a butaság... — tette hozzá Tivadar.

— Egy ilyen Elvirának — jegyeztem meg én — egyáltalán nem imponál egy jólfésült frizura. A nők a finomságot, a gyengédséget keresik és egy vaddisznóban több gyengédség van, mint Pletykóban.

Ekkor megérkezett Albert és mesélte, hogy Pletykó Lajos éppen most találkozott lent egy nővel, valami Elvirával, ragyogószép nő és karonfogva mentek a villamos felé.

— Pletykó ugyan hülye — mondta Kristóf —, de ért a nők nyelvén. Hiába, van benne valami szuggesztív, amit mi férfiak nem érzünk és nem értünk, de van. Csak a sportról tud beszélni, de azt olyan érdekesen és színesen, hogy leköti vele a hallgatót.

— Tetteti a félszegséget — vélte Tivadar — s modora ezáltal keresetlennek hat. Tulajdonképpen unalmas, de női szemmel nézve szórakoztató és nem csoda, hogy buknak rá a nők.

— Lajos nem unalmas — jegyeztem meg én — csak éppen nem lángész. Viszont a nők nem szeretik a lángészt. A nők az olyan embert szeretik, mint Lajos. Van benne valami egyszerű természetesség, könnyedség, kifejezetten megnyerő modorú. Látod, ez a nő is beleesett, úgylátszik.

— Nagy a férfihiány — mondta Kristóf —, igénytelenek a nők. Igénytelenek és ostobák.

— És szeretik a buta férfiakat — mondta Tivadar —, mert anyáskodhatnak velük.

— Aki azt mondja — szólaltam meg —, hogy a nők a finomságot és a gyengédséget keresik, az szamár. A nők az erőt, a nyers férfiasságot tisztelik. Egy vaddisznó mindig több sikerre számíthat egy nőnél, mint egy macska.

*

Később arról esett szó, hogy melyikünk ismeri az embereket és az életet.

És úgy találtuk, hogy valamennyien kitűnően ismerjük.

(t. l)

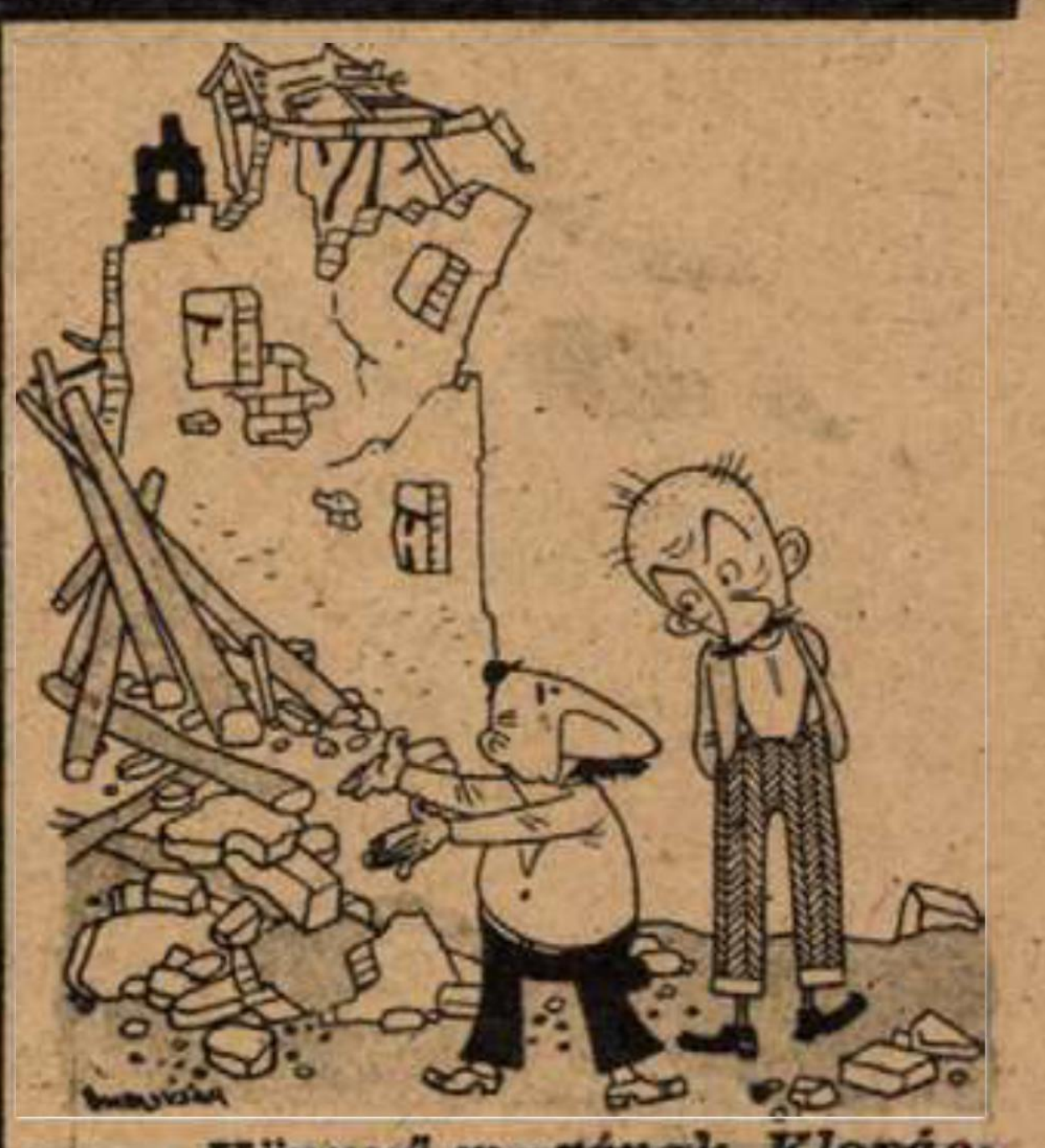

— Könnyű magának, Klopács úr, maga háztulajdonos...

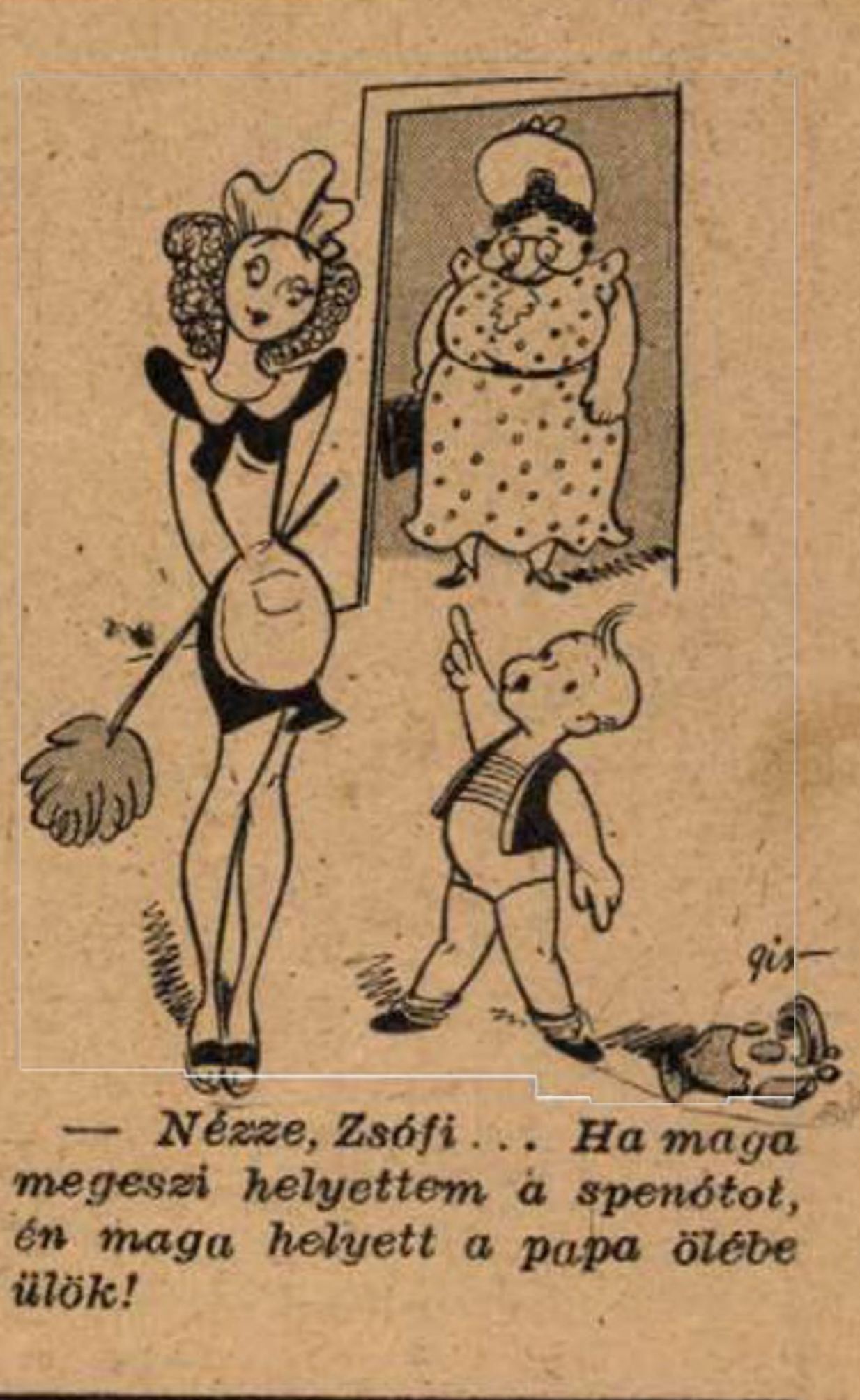

— Nézze, Zsófi... Ha maga megeszi helyettem a spenótot, én maga helyett a papa ölébe ülök!

Fogjunk össze!

Tragikomédia több felvonásban abból az alkalomból, hogy a hercegprimás általános amnesztiát kért. Sulyok Dezső pedig azt javasolta, hogy a deportáltak fogjanak össze a deportálókkal.

ELŐJÁTÉK.

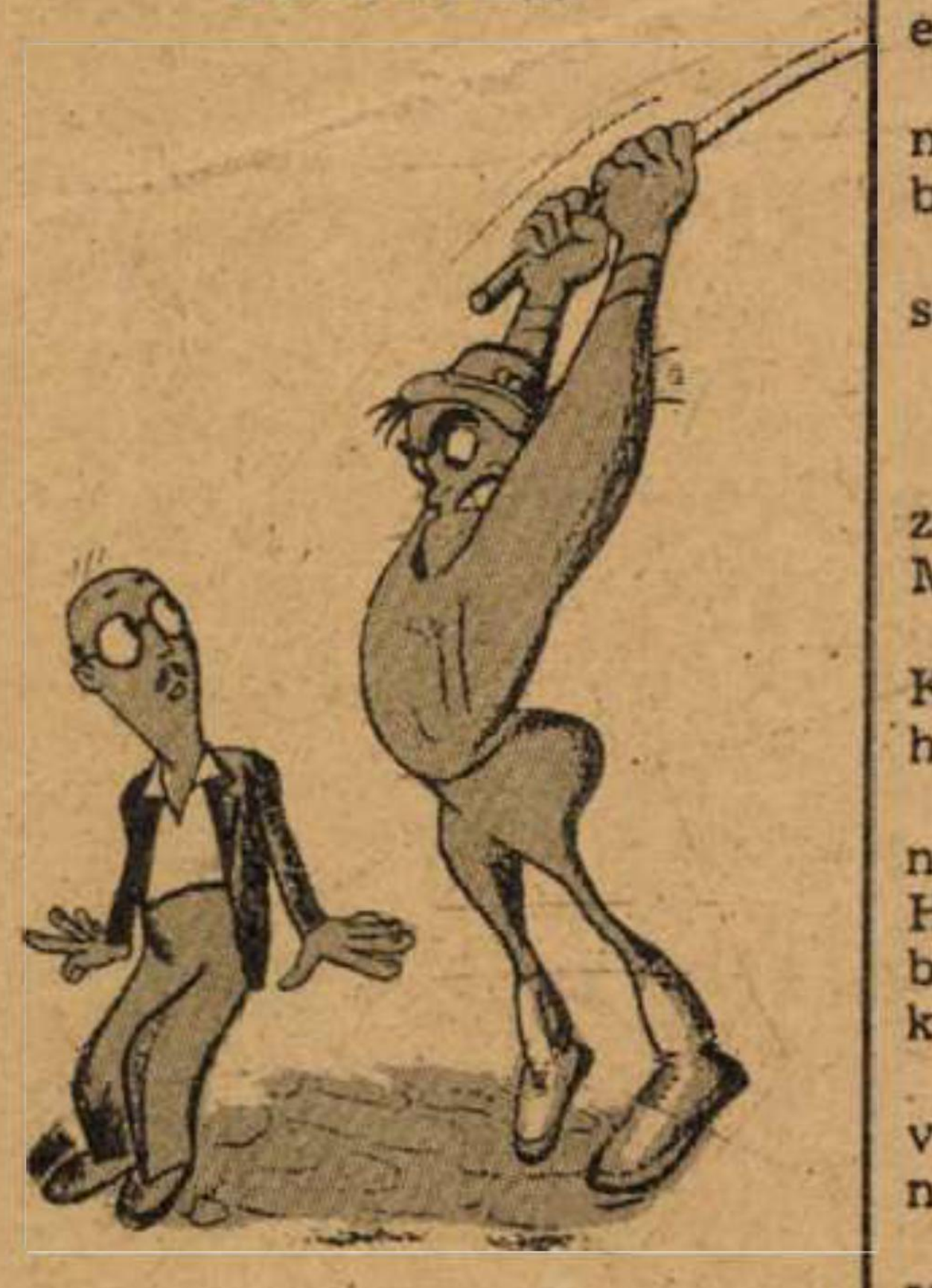

MALCSÁK *(Krausz bácsihoz):* Ide figyeljen, öreg .... Én most magát ezzel a vasdoronggal fejbeverem, de aztán szűnjék meg a gyűlölség közöttünk!

I. FELVONÁS.

KRAUSZ BÁCSI *(Malcsákhoz):* Malcsák úr volt szíves kiirtani a feleségemet és a gyerekeimet... Most fogjunk össze, mert nagyobb dolgokról van szó.

MALCSÁK: Én magával nem fogok össze.

KRAUSZ BÁCSI: Nem? Miért nem fog össze velem?

MALCSÁK: Mert maga nem egy igazi Krausz bácsi.

KRAUSZ BÁCSI: Én? Miért ne volnék én egy igazi Krausz bácsi?

MALCSÁK: Mert magát el sem égették Auschwitzban.

II. FELVONÁS.

KRAUSZ BÁCSI: Csak nézem magát, Malcsák úr... Miért olyan levert?

MALCSÁK: Hagyja el, Krausz bácsi... Nagyon nehéz a szívem.

KRAUSZ BÁCSI: Dehát így nem tudunk együtt dolgozni... Ha maga ilyen szomorú. Mi bántja magát, édes Malcsákom? *(Megcirógatja.)*

MALCSÁK *(zokogva):* Agyonvertek egy zsidót Bivalytusnádon...

KRAUSZ BÁCSI: Ezért? Hát ezért, drága Malcsák úr? Hiszen ez mindenkivel megeshet...

III. FELVONÁS.

I. JÁRÓKELŐ: Ismerte a szegény Krausz bácsit?

II. JÁRÓKELŐ: Igen. Meghalt?

I. JÁRÓKELŐ: Meg szegény. Meghalt.

II. JÁRÓKELŐ: És mibe halt meg?

I. JÁRÓKELŐ: Szót fogadott Sulyok Dezsőnek.

II. JÁRÓKELŐ: És ebbe? Hogyhogy?

I. JÁRÓKELŐ: Összefogott két deportálóval.

Függöny, azazhogy: Fátyol.

Ez is megoldás?

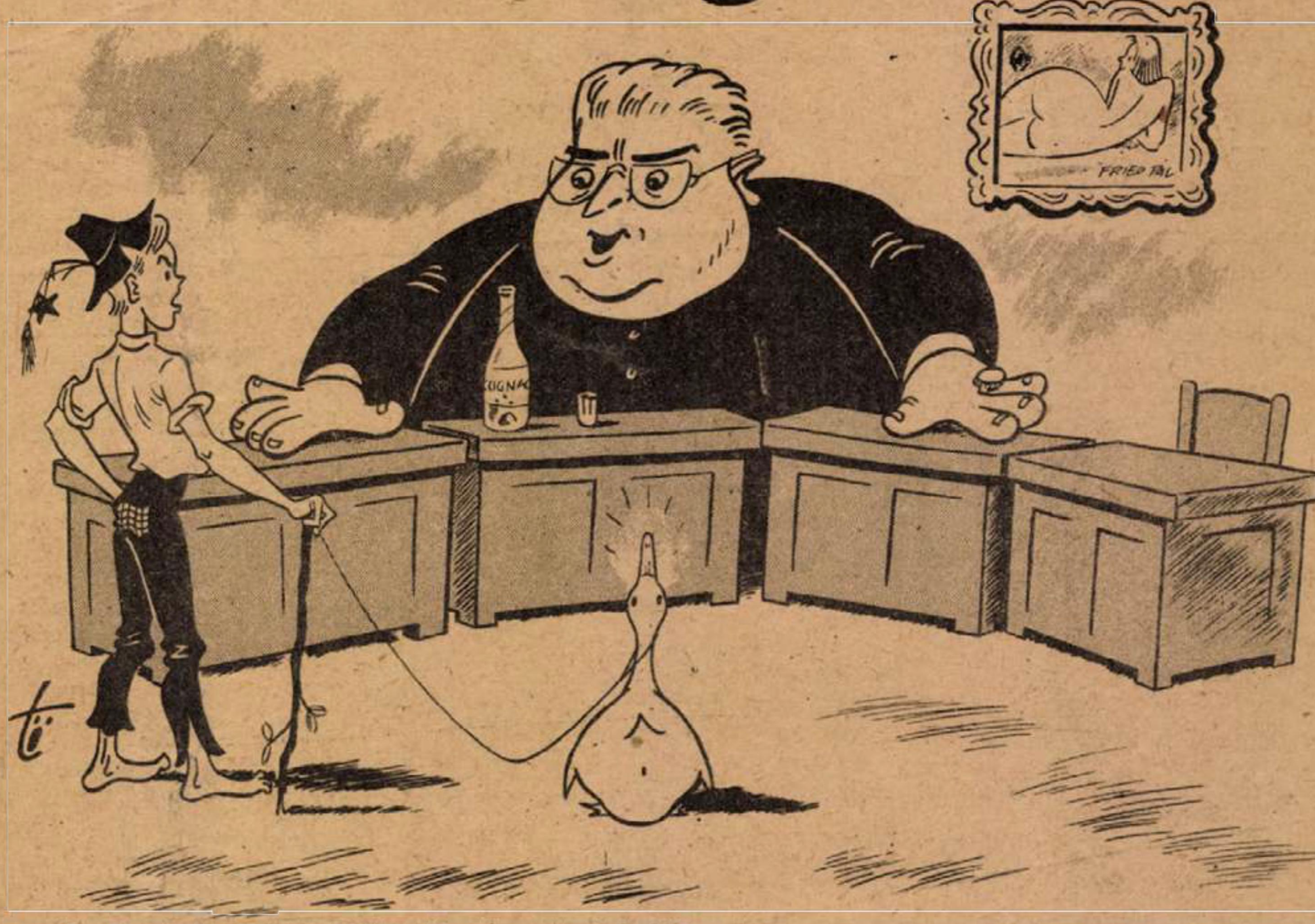

L. M.: Páterkám! Miért ül négy asztalnál?
B. I.: Mert a kommunisták nem ülnek le velem egy asztalhoz.

ARANYLAKODALOM

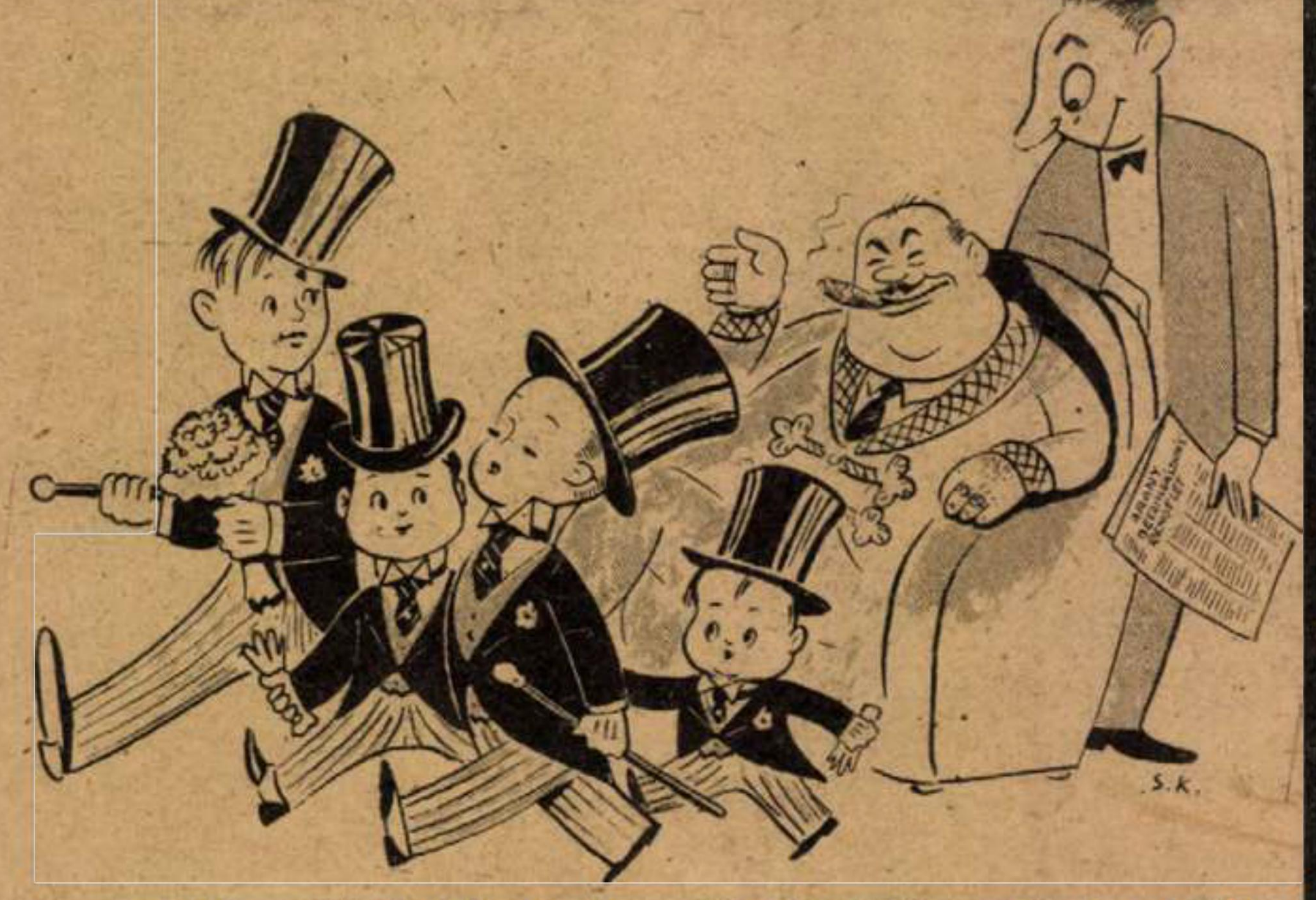

— *Mi az Sötét bácsi? Ilyen fiatalon házasodnak a fiai?*
— *Igen. Családot alapítanak. Ugyanis családonként félkiló aranyat lehet megtartani.*

DARVAS SZILÁRD:

A félelem nélküli élet balladája

Mindenki egyetért velem
(szabadjon ezt remélni),
hogy rossz dolog a félelem,
anélkül kéne élni
s jaj, nincs szerencsénk minekünk,
ha egyáltalán hihetünk
Parragi jajszavában,
mely írva lett és sírva lett,
amíg egy nyilas nyírva lett,
nem éppen hajzatában.

Azt mondta: folyton félni kell
(és ez nem holmi frázis),
de országos csapás, mivel
sokakat tör a frász is,
mert hogy a mult már veszve van
s a vége még túl messze van,
hogy bárki is kivárja,
hát megsiratja a honát,
a gabonák és babonák
sok bukott kiskirálya.

Mindenki látja, aki lát:
életnek rút e forma,
hogy dőlt volna rá a világ
az egész földreformra,
ugye kérem és bizonyám,
a hitben sincs már bizomány,
túlontúl nagy e tétel,
és folyton-folyvást félni kell
még a jövőtől is, mivel
veresebb, mint a Péter.

Retteg a bankár, gyáros is,
rút e világ profilja,
bölcsebb a falu, város is,
mi marad itt profitra?
Senora, moszjő és madám,
hej, nem így volt ez hajdanán,
nem volt ok félelemre,
helyén volt minden kis csavar
s csendőr ügyelt a nagy magyar
világtörténelemre.

Hiába ügyvéd és a NOT,
a volt nyilas is reszket,
néha ítélet is van ott,
ki hitte volna eztet,
és egyre nő a félelem,
mert van forint és élelem,
szörnyű, mi lesz a vége,
ha ez a világ így halad,
alig egy néhány év alatt
végleg kitör a béke.

UTÓIRAT:

Bizony, itt néha félni kell
s még ez a jó a bajban,
néha nem árt a félsz, mivel
soknak a fején vaj van,
hiába ballag a Balogh,
az idő nem jár már gyalog
s nincs mód, hogy visszatérne,
ki miként vet, aként arat
s a félelem azé marad,
ki megdolgozott érte.

NEMCSAK PESTEN – SZEGEDEN IS TUDJÁK
EINYE, DE RÖNDÖS, EZ A BÖRÖNDÖS!
Gold

GOLD LÁSZLÓ
BŐRÖNDHÁZ
BAROSS-TÉR 15.
Keletivel szemben — Tel.: 224-890
Sajátműhely
Bőröndök, retikülök nagy választékban

Egy kis szamár kalandjai a nagy Budapesten. LVI.

KUKSI ÉS A VÍZDIJ

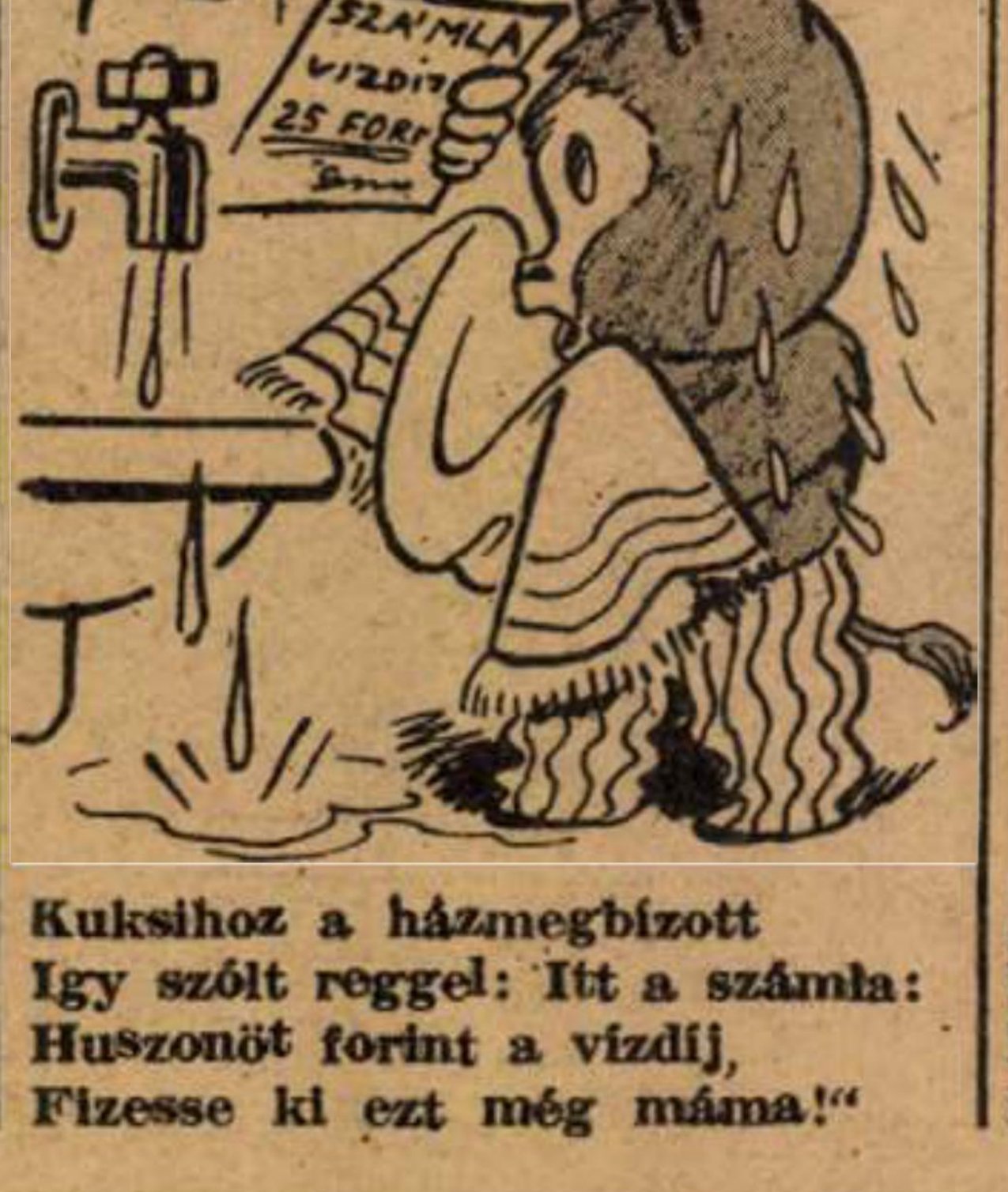

Kuksihoz a házmegbizott
Igy szólt reggel: Itt a számla:
Huszonöt forint a vízdíj,
Fizesse ki ezt még máma!"

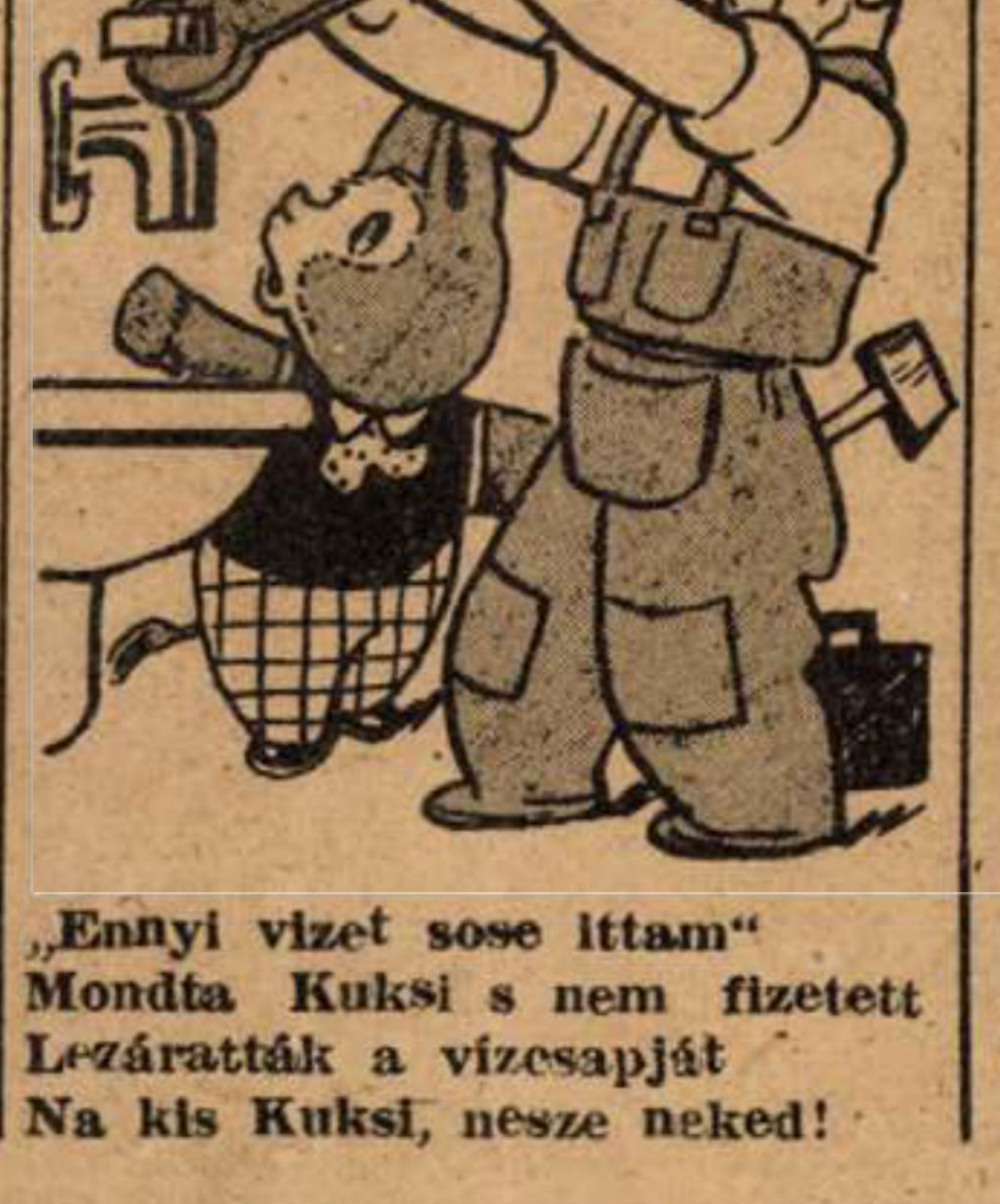

„Ennyi vizet sose ittam"
Mondta Kuksi s nem fizetett
Lezáratták a vízcsapját
Na kis Kuksi, nesze neked!

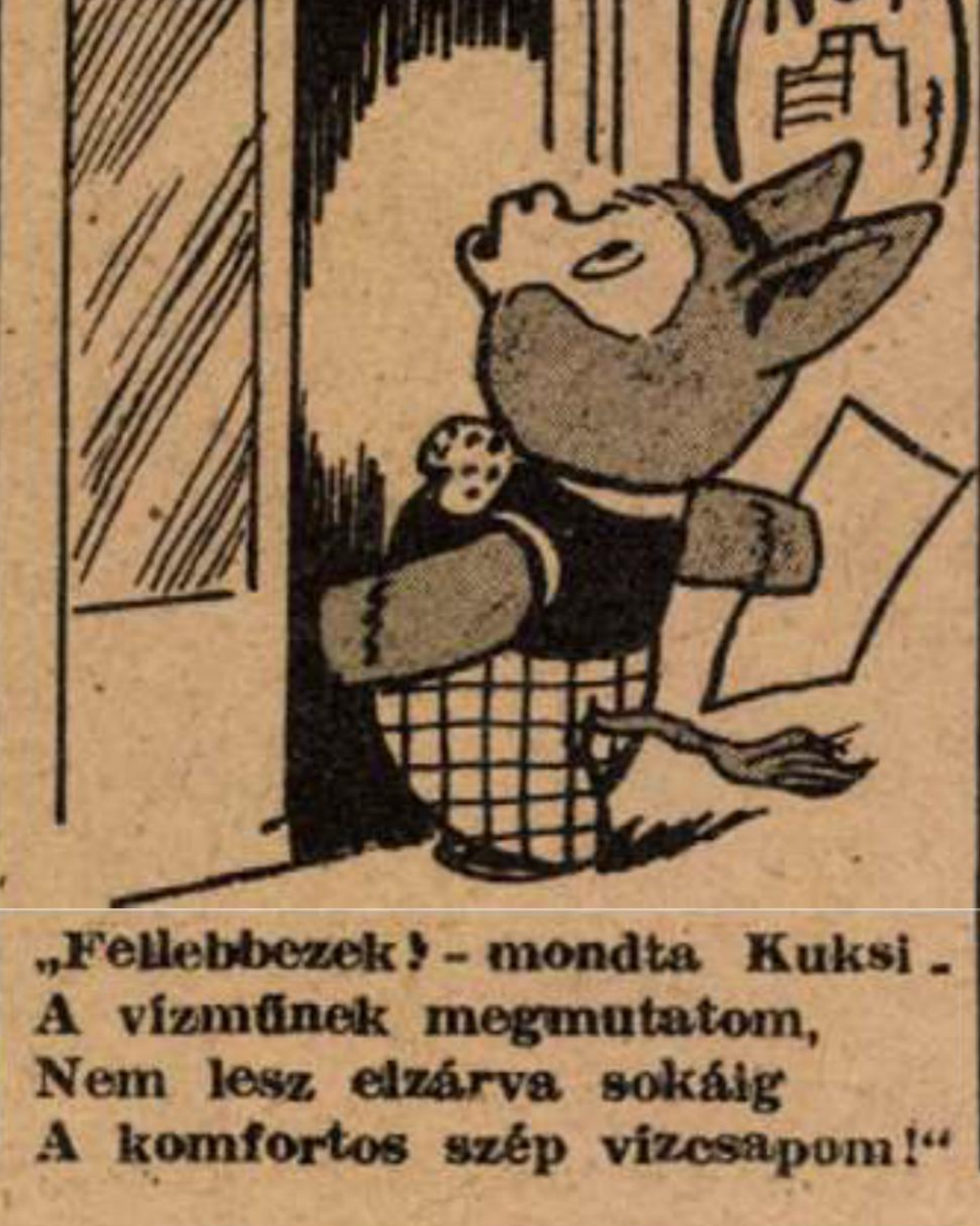

„Fellebbezek! - mondta Kuksi -
A vízműnek megmutatom,
Nem lesz elzárva sokáig
A komfortos szép vízcsapom!"

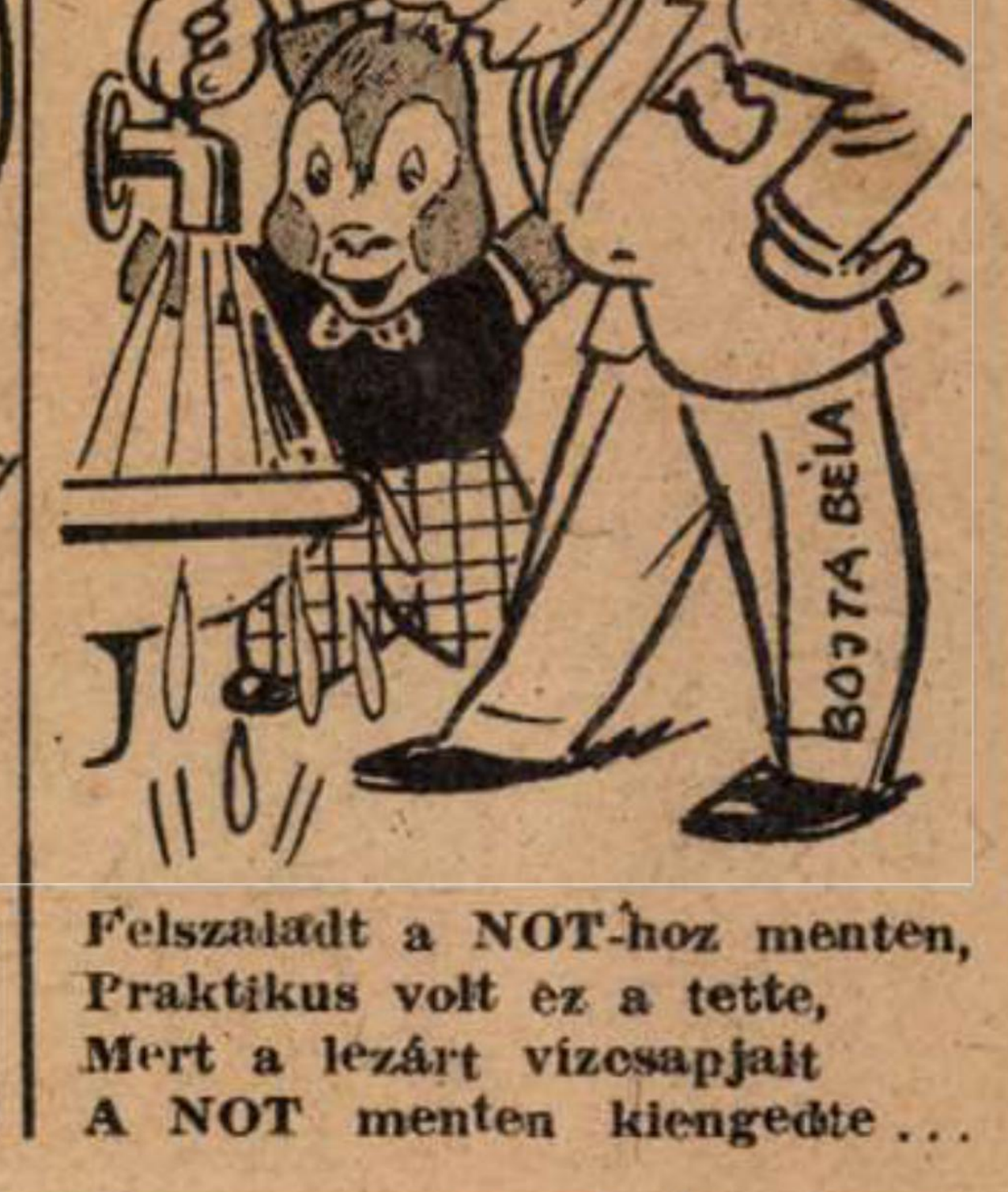

Felszaladt a NOT-hoz menten,
Praktikus volt ez a tette,
Mert a lezárt vízcsapjait
A NOT menten kiengedte...

Révay József álma

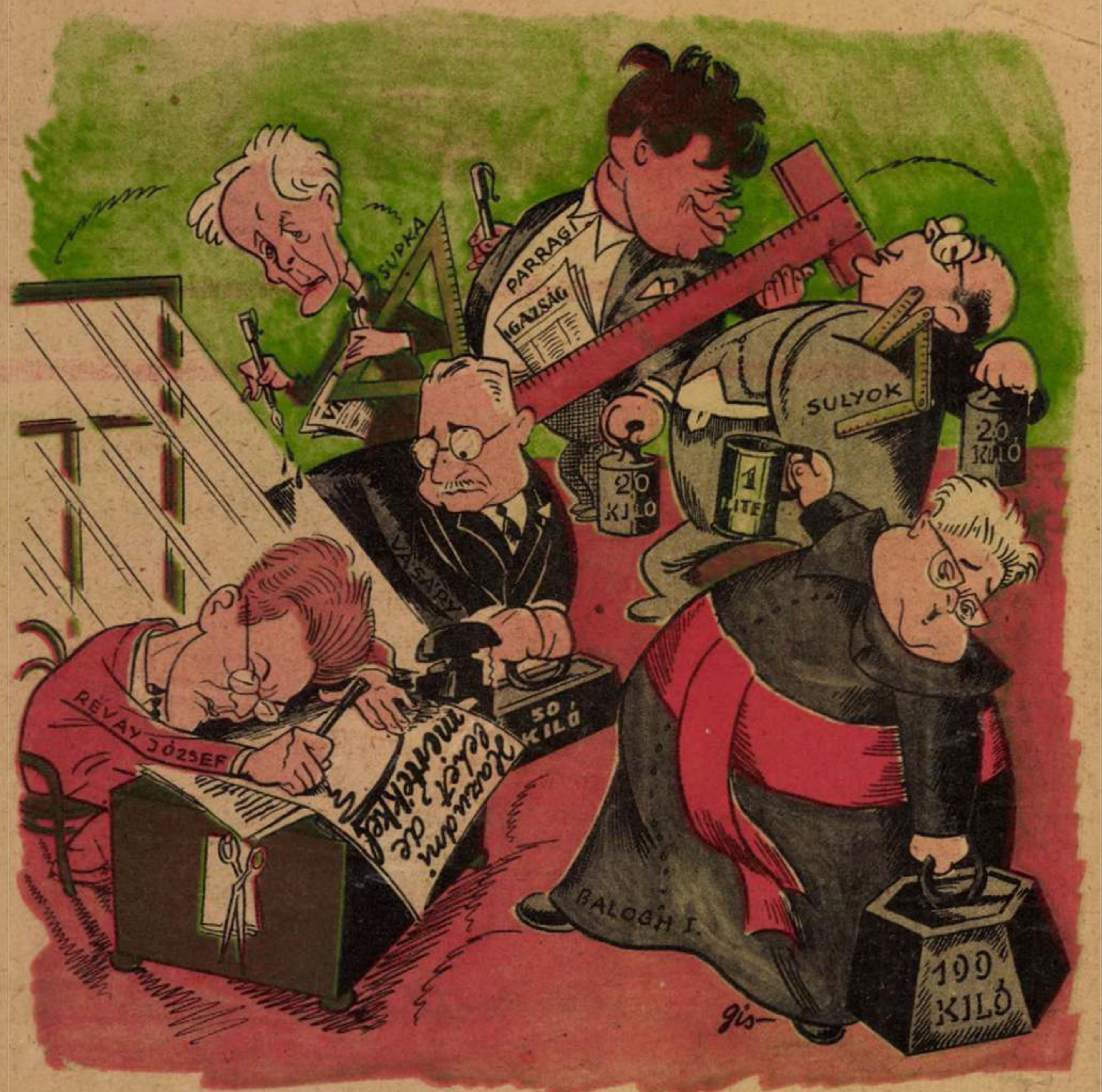

Idézet a Szabad Népből: „Hazudni lehet, de mértékkel!“

TÉVEDÉS?!

Hétfőn letartóztatták Szittya Mihály egyetemi hallgatót, aki fasiszta összeesküvést szervezett.

Közben azonban kiderült, hogy tévedésről van szó.

Munkatársunk jelen volt Szittya kihallgatásánál. Az állítólagos Szittya Mihály nyilttekintetű és zártcellájú fiatalember.

— Maga Szittya? — kérdezték tőle.

Legnagyobb meglepetésükre így válaszolt:

— Szitom.

Bár ezekután kétségtelen, hogy csak tévedésből tartóztatták le, a rendőrség mégsem bocsájtotta őt szabadon.

Az ügyben valószínűleg interpellációt fog benyujtani egyik kitűnő jobboldali képviselőnk.

A bele se tréfa

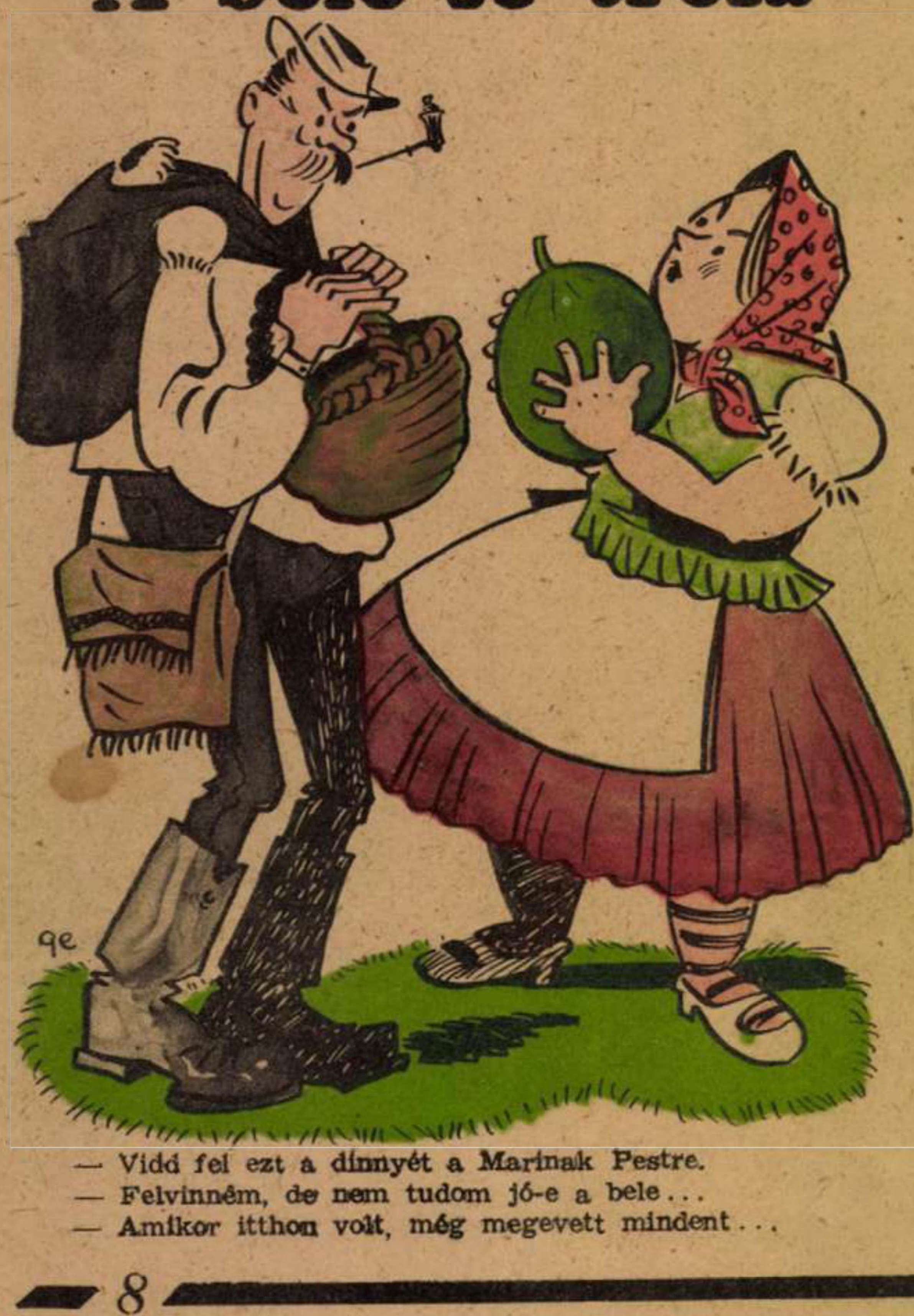

— Vidd fel ezt a dinnyét a Marinak Pestre.
— Felvinném, de nem tudom jó-e a bele...
— Amikor itthon volt, még megevett mindent...

A 7 legbárgyúbb vicce

— Levelet kaptam a sógoromtól Detroitból. Azt kéri, írjam meg a mellbőségem.

— Fehérneműt akar küldeni?

— Frászt. Kiváncsi, hogy még mindig olyan sovány vagyok-e, mint voltam.

Tudja már?
BENJAMIN ISTVAN
V., Nádor-utca 20.
Arany, óra, ékszer
vétel, eladás, csere

E HETI SZÁMUNKAT ÍRTÁK ÉS RAJZOLTÁK:

Aranyos Gusztáv
Byssz Róbert
Darvas Szilárd
Farkas Lujza
Gábor Andor
Gergely Miklós
Gerő Sándor
Hidvéghy Ferenc
Heves Ferenc
Kaján Tibor
Kertész Endre
Lovászy Márton
Nagy Lajo
Pályi Jenő
Pártos Jenő
Sándor Károly
Selmeczi Ferenc
Shwott Lajos
Szakmáry László
Szegő Gizi
Szemes István
Szilágyi Lilla
Szü's Szabó József
Tabi László
Török János

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Megjelenik minden vasárnap.
Főszerkesztő:
GÁL GYÖRGY
Felelős szerkesztő:
SZEGEDI EMIL
Felelős kiadó:
PETŐ JÓZSEF
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, József-körút 5.
Telefon: 388—110 és 188—182.
Nyomatott a „Szikra“ Lapvállalat offset-körforgógépein.
Felelős nyomdavezető:
Nedeczky László.

Mi történt Mussolini holttestével?

Lapzártakor értesülünk, hogy Alberto paviai szerzetes átadta a hatóságoknak a Mussolini holttestét tartalmazó bőröndöt. Arra a kérdésre, hogy miért lopták el a holttestet, a szerzetes a következőkben válaszolt:

— Kérem, én sohasem politizáltam, a nyomorom vitt rá a lopásra. Paviában olyan nagy a nyomor, hogy már hónapok óta nem láttunk holttestet. Ez a demokrácia hibája. Öt évvel ezelőtt, mondjuk, a fasizmus alatt még lényegesen könnyebb volt a helyzet. Ha az embernek hullára volt szüksége, egyszerűen csinált magának egyet. Most kénytelenek vagyunk lopni.

A derék szerzetes, miután tettét nem aljas indokból követte el, amit az is bizonyít, hogy a hullát hiánytalanul adta vissza, valószínűleg egészen enyhe büntetést fog kapni.

Tombol az erény

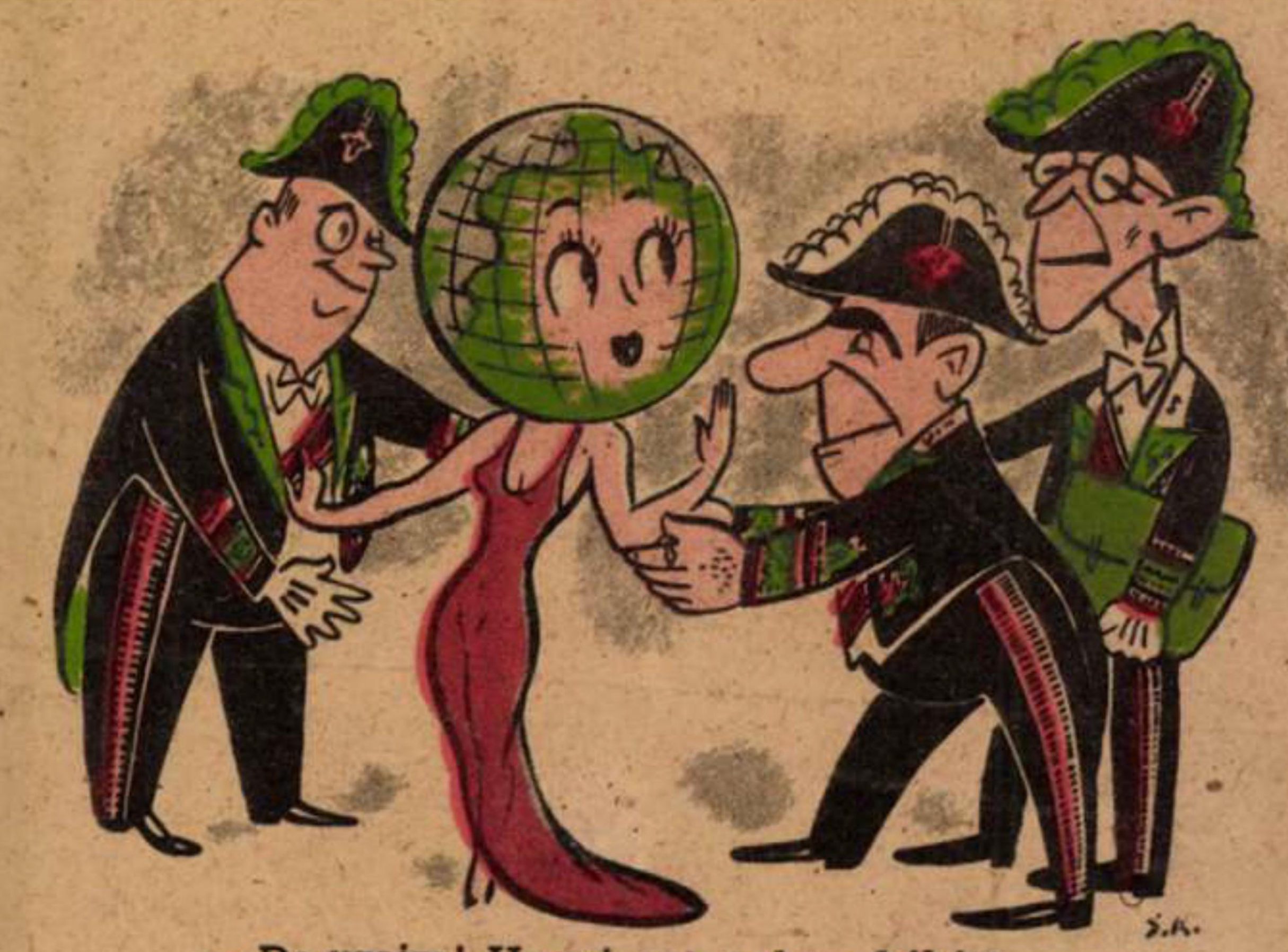

— De uraim! Hagyjanak nekem *békét!*

Hurrá itt a béke!

A békebeli állapot
Egyre jobban visszatér,
Nyolc fillérért kaphatsz cigit
És szivart tizenhatér.

Részletre vehetsz szövetet
És a szabó hitelez,
Bármit fúj a reakció,
Óriási siker ez.

Elnézed a rendőrt, amint
Zöldet, pirosat int ott
S mily jól hangzik úgyebár, hogy
„Adj kölcsön egy forintot“.

Pár forintért adják ma már
A szövetnek méterit,
Szép a forint, jó a forint,
Nem is értem: mért verik.

A pénzügy is rózsásabb és
Nem látjuk oly zordonnak,
Immár hordárral küldhetünk
Rózsacsokrot — Gordonnak.

S nemcsak a Szabadság-híd áll
Éppen úgy, mint békében,
De talán mi is a vízből
Kint vagyunk már végképpen!!

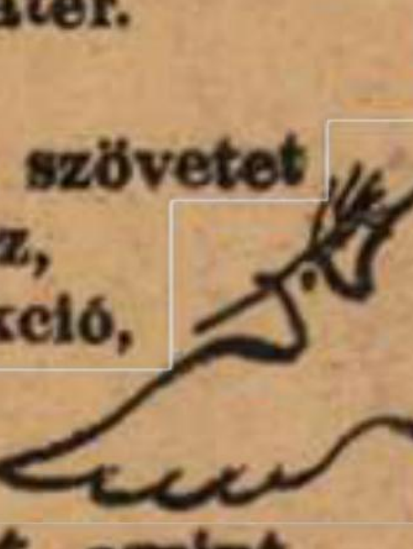

Selmeczi

Kiszomborban is dühöng a kánikula

— Van már valami hivatalos jelentés Kiszombórból?

— Igen. A Meteorológiai Intézet jelenti a verekedések után: 38 FOG volt árnyékban.

Világpolitikai dinnyevásár

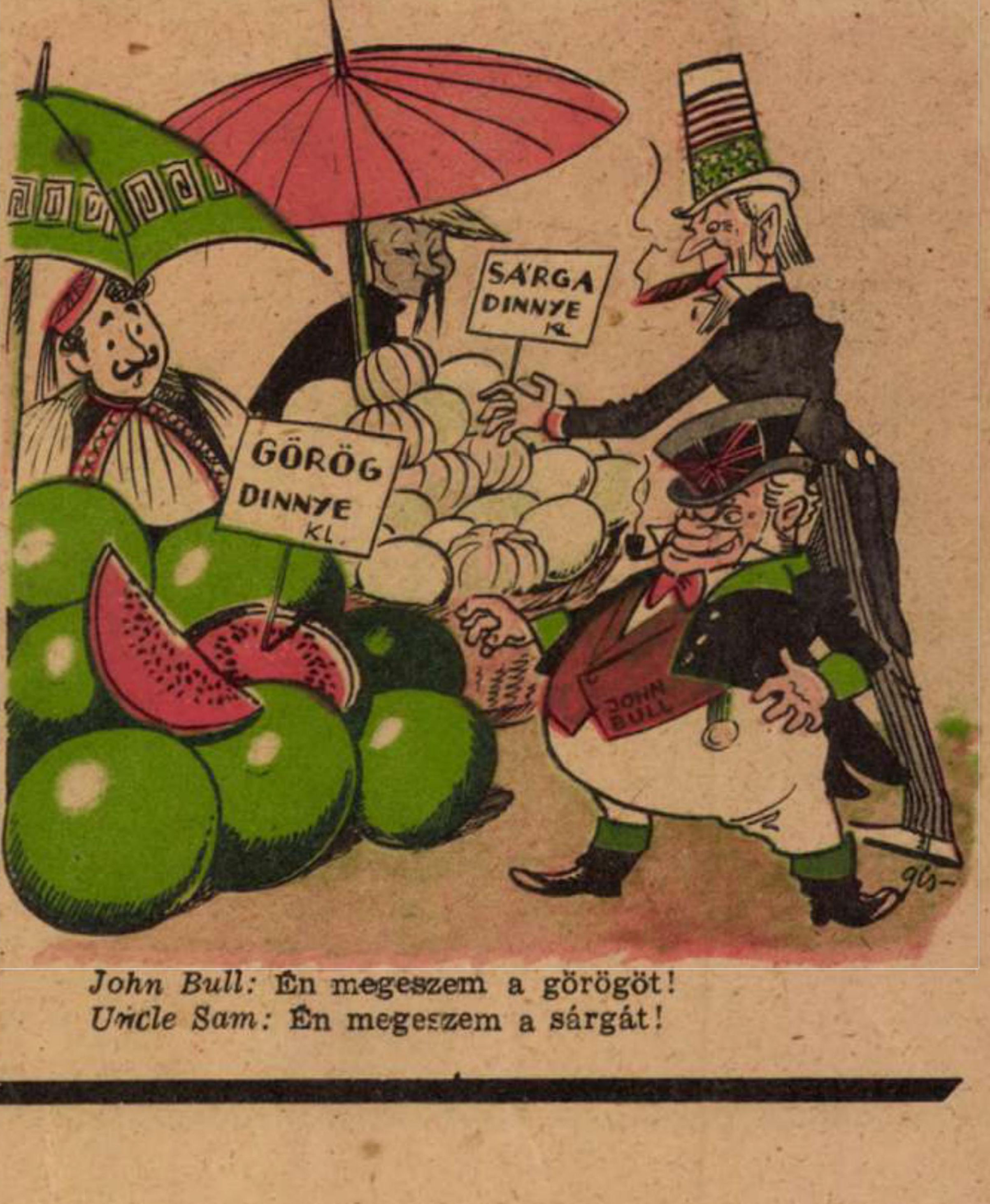
SÁRGA DINNYE KL.
GÖRÖG DINNYE KL.
JOHN BULL
gis

John Bull: Én megeszem a görögöt!
Uncle Sam: Én megeszem a sárgát!